51813

Ludas Matyi

IV. évfolyam. 40. szám
SZATIRIKUS HETILAP
1948 október 2.

BUDAPESTI ÁLLAM ÜGYÉSZSÉG
1948 SZEP 30
óra perc
ÁTVETTE

Pánik Párisban

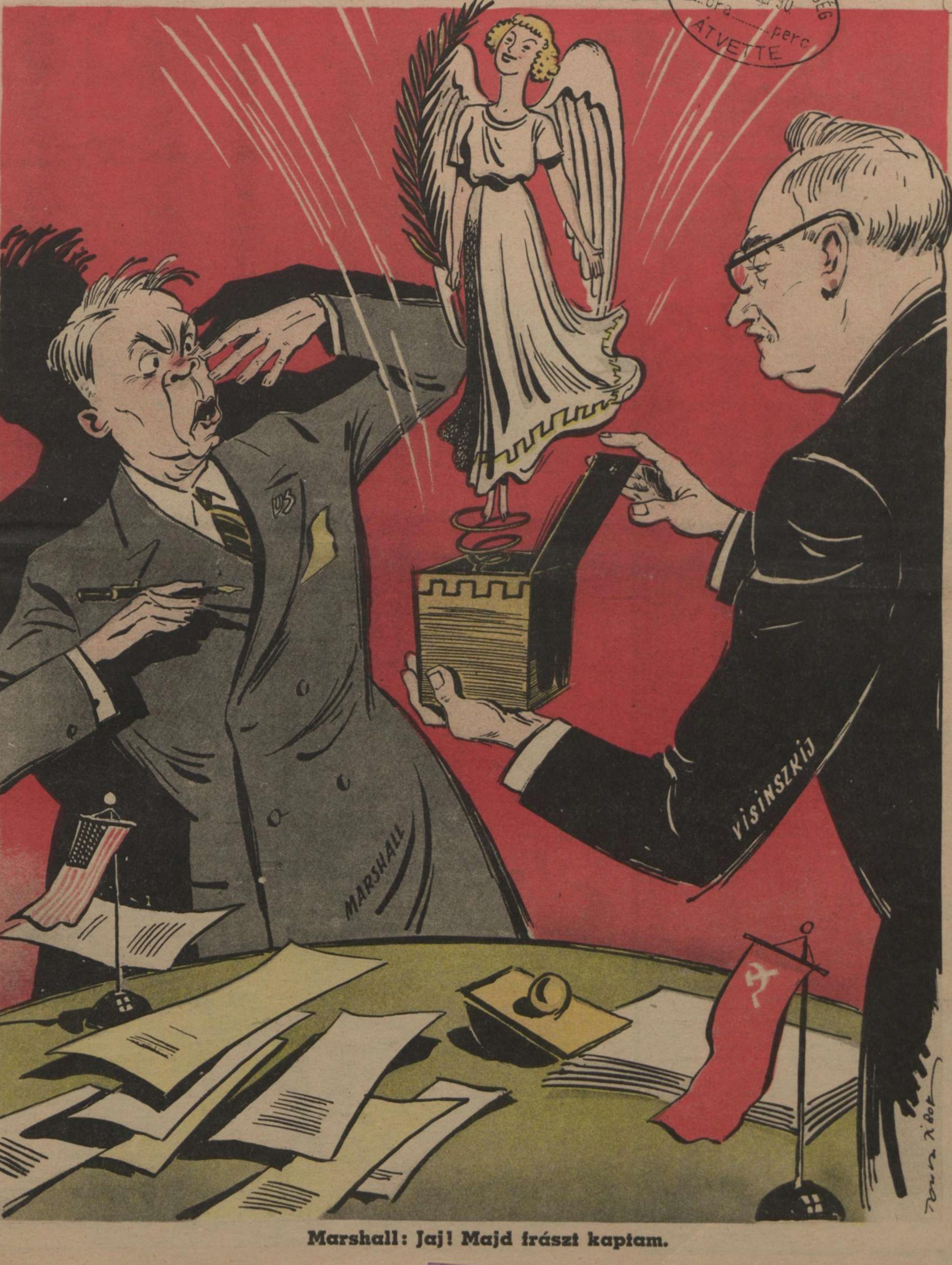
US
MARSHALL
VISINSZKIJ

Marshall: Jaj! Majd frászt kaptam.

EGYETEMI KÖNYVTÁR
SZEGED

70 fillér

Változnak az idők — változnak az ősök

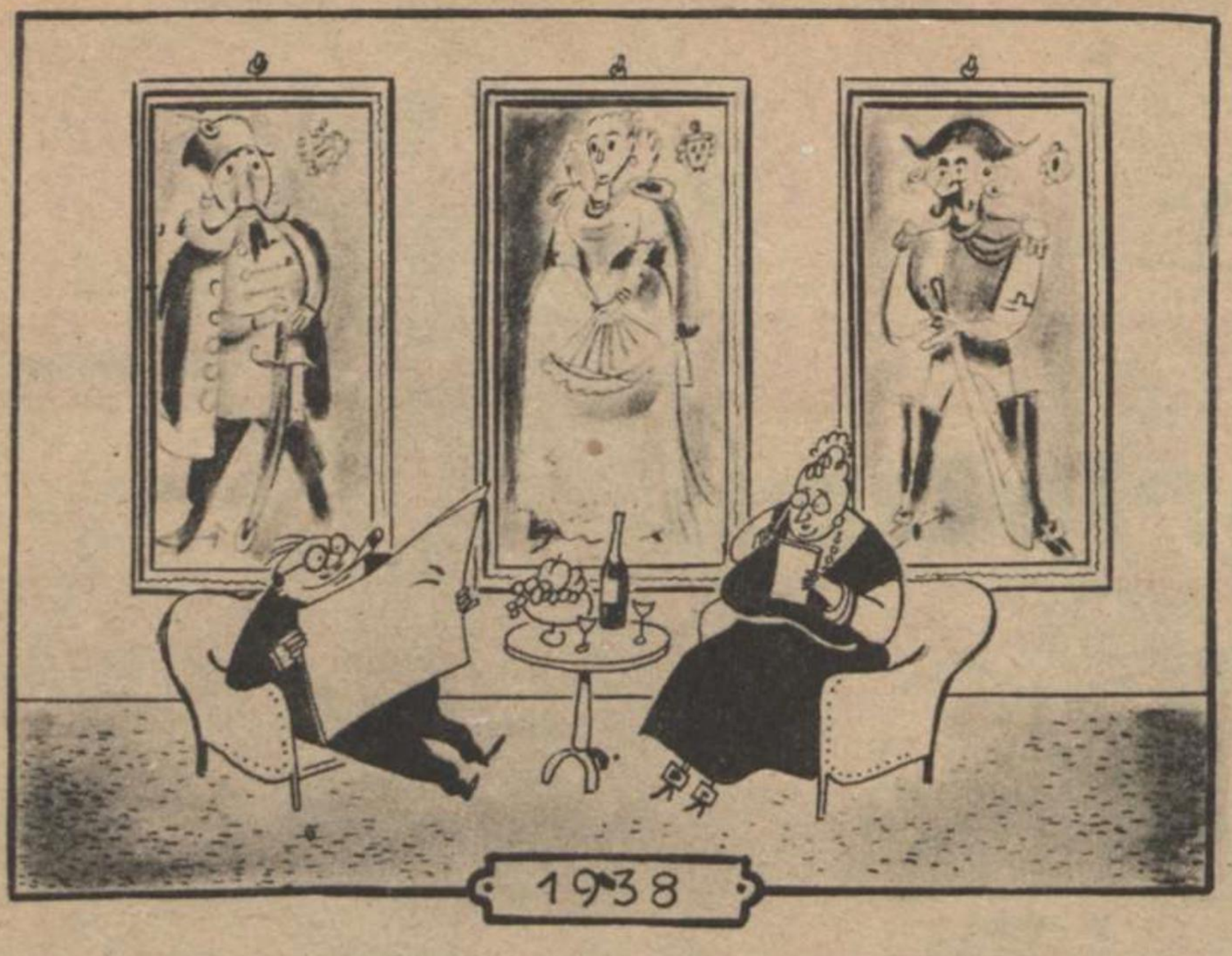

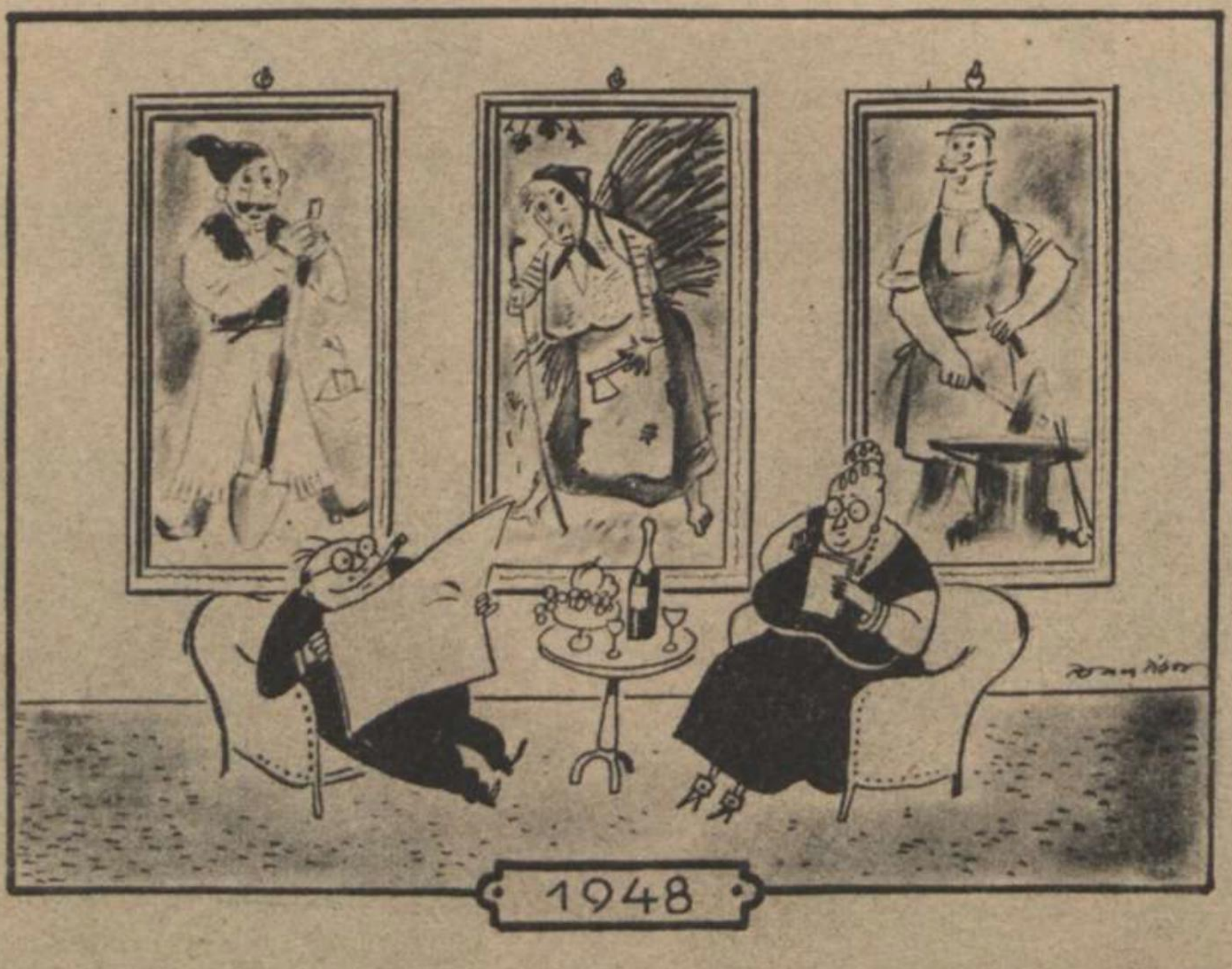

LEXIKON a mellényzsebben

Nemrégiben megjelent egy kétkötetes lexikon, amely bár röviden, de mindent tartalmaz, amit csak tudni kell. Elhatároztuk, hogy azok számára, akik ezt az elég drága könyvet megszerezni nem tudják, értékes szemelvényeket közlünk. Ime:

Abszolutum. Tszf. hp. Lásd v. ö.

Ady Endr. Költ. Nyug-ba. vers. Léda. Csucsa. Csinszka. Nagyvárad. Vér és arany fia vagyok én.

Adó. Fizetn. kell. Különb. transzfer. bútor.

Badar József. Kiváló költő, aki verseiben a lélek legnemesebb hangjait szólaltatja meg. A Pohánka társaság levelező tagja. Főbb művei: Gyöngyharmat, Kandalló, Füsti fecske.

Drakula. Rém. Lásd: Drakula.

Etye-petye. Szerelm. enyelg. Lásd: Lárifári, Atyala-patyala, Gyerektart.

Fartyonka. Izeltlábú, kétfedeles növény. Tr. kcp. Sajt.

Gáz. Elsején nemfiz. kikapcs.

Hitler. Szakaszv. vez. és kanc. tot. háb. győz, nemgyőz, benzin, káput.

Kacsa. Lásd: Liba.

Koordinata. $X^2 + 2$ ac. sinus köbgyöktangens, parforce.

Kacsirek Ödön. Fűszer- és vegy. ker. Ló-u. 7.

Ló. Buta emberre mondják.

Marci. Hevesen élt.

Norzemntsör. Finn város, 20.000 lak. Posta, telef. lift. hajszárítógép.

Ojjé. Öröm. kifej. Ellentéte: Ajvé.

Prototatonida. Rádióaktív katódelemek analitikus szubvenciója. Kisugárzás 3 Frt. 40 deka.

Sértődés. Pofonvágott ember önérzetének megnyilvánulása.

Tolsztoj Leó. Orosz író, szakállas.

Vasárnap. Nap, szombat és hétfő között. Lásd: szerda.

Wahlrichter Leó Az egyiptomi mohafélék szakértője, kitűnő távolugró (6.70 mtr.)

Zrinyi M. Kirohant, de nem jött vissza.

Zsenderice. Az asszír sámánok így hívták tévesen a májas szendvicset.

(g. b.)

Krumpliballada

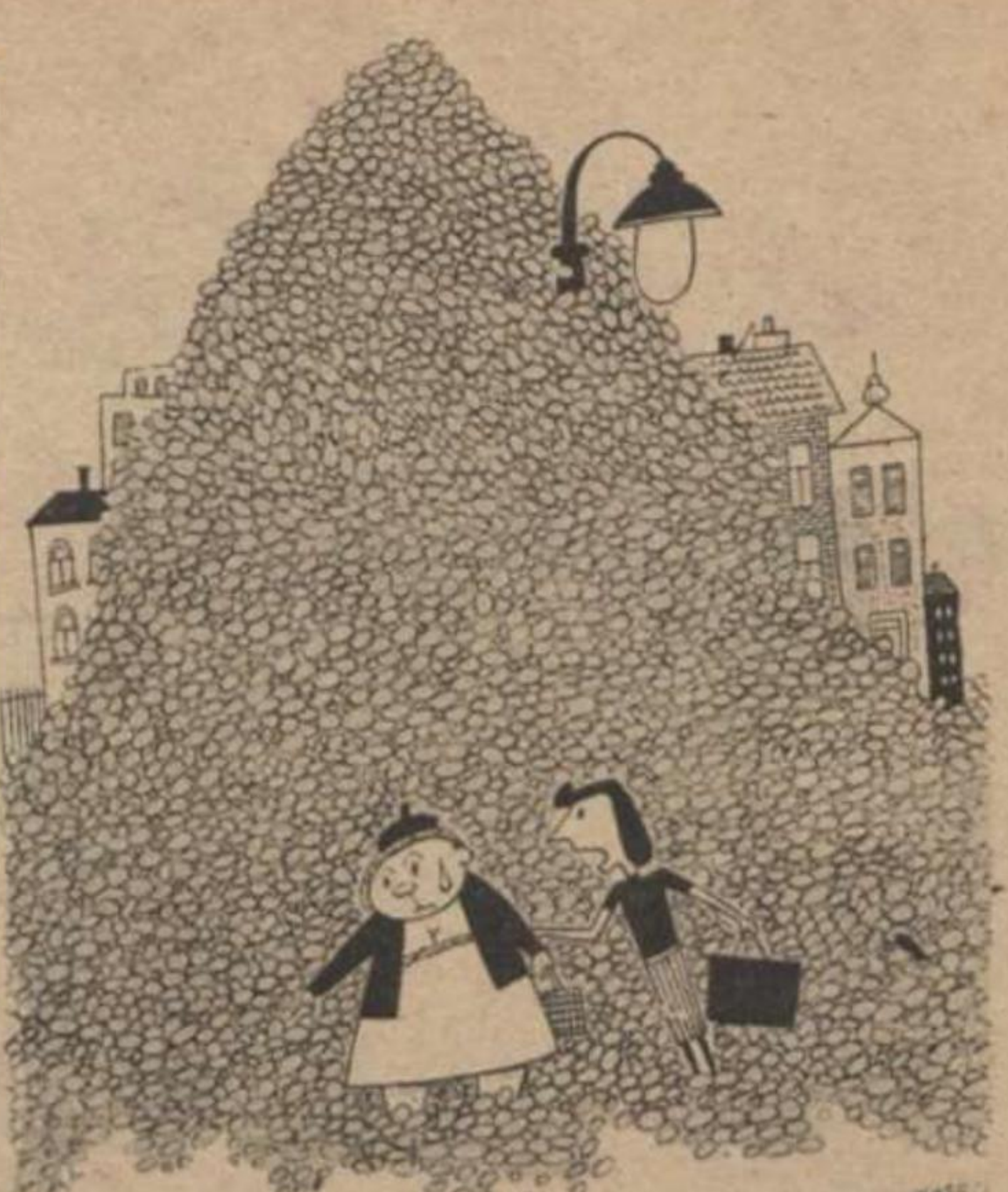

— Hol a vásárcsarnok?
— Alatta.

Párbeszéd Koreában

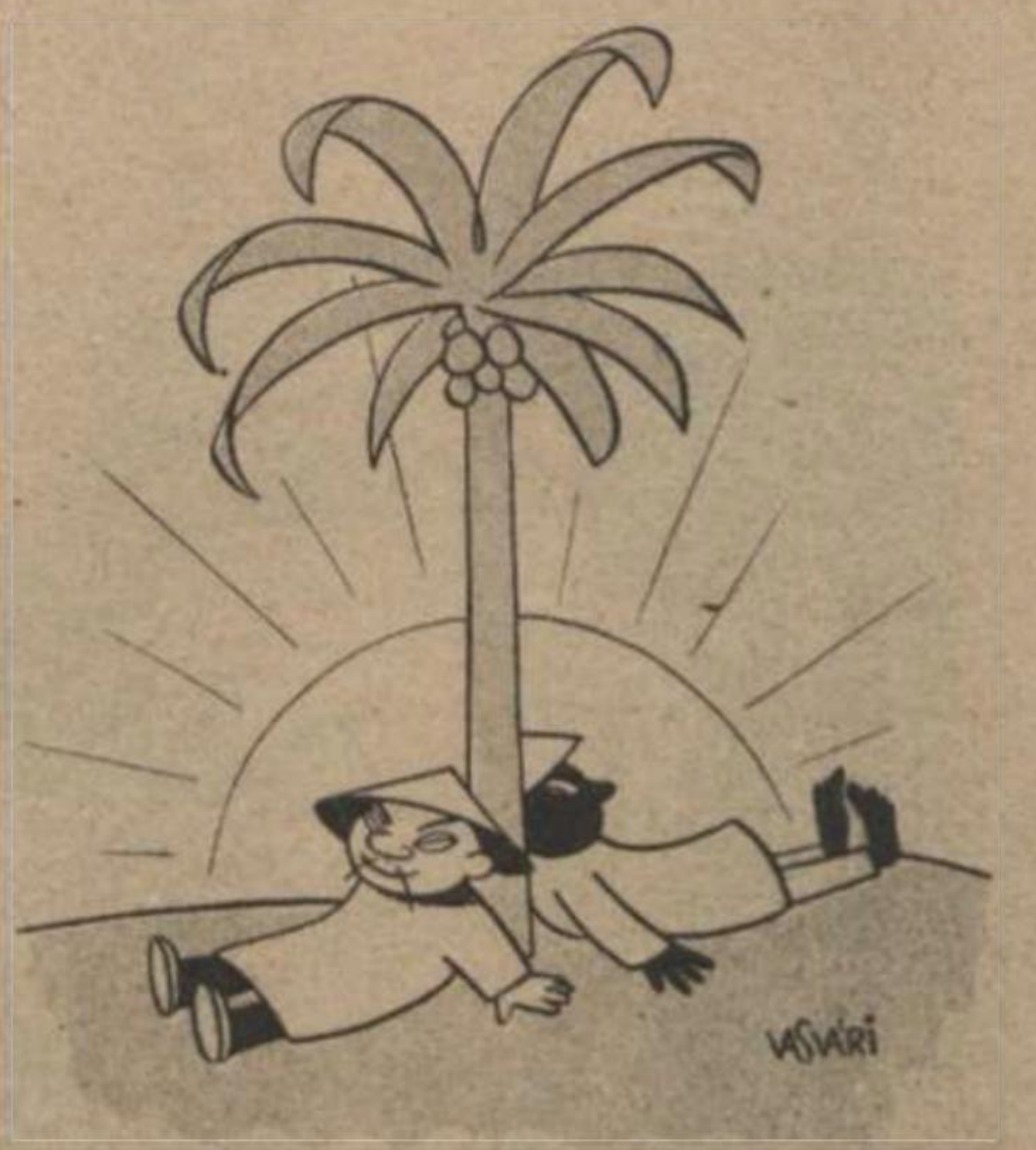

— En hál' Istennek már biztositva vagyok az öregségemre.

— Megütötted a főnyereményt?

— Nem, hanem egy amerikai katona az albérlőm.

Egy „jólinformált" fiatalember levelei vidéki barátnőjéhez

Drága Pintyőkém!

Úgylátszik, javíthatatlan vagyok és a hűvös kritikák ellenére megnéztem elszántan, mint férfi a «Béke szigete» című Petrov darabot, ami arról szól, hogy egy Jacobs nevű gazdag angol (Kemény László) családjával elmenekül a háború elől egy békés szigetre, hogy lőszergyáros feleségét megmentse a háború borzalmaitól. Ezért fegyvert sem visz magával, csak a forma kedvéért és titokban egy láda kézigránátot, revolvert, gépfegyvert és rengeteg municiót, hogy nyugodtan lövöldözhessen arra az egyetlen japánra, aki hajótörötti rangban a szigetre vetődik.

A geológus ugyanis olajat talál a szigeten, mert szerelmes a gazdag angol lányába, aki viszontszereti (Ambrus Edith) és éppen ezért flörtöl a teljesen hülye angol gróffal, aki olasz. A geológus fedezi fel az olajat, de nem akar szólni senkinek, ehelyett megvárja, amig magától bugyog, ami olajkörökben ritkaság és így udvarol inkább a vénülő szakácsnének, az angyalian mulatságos és tehetséges Dayka Margitnak, mert szíve legmélyén a csinos, fiatal Jacobs lányt szereti, aki úgyis gazdag, de azért bolond, hogy így viselkedjék.

A végén happy end van, mindenki meghal, csak a bennszülött király nem, akit a japánok, túlzott udvariasságból és teljesen indokolatlanul agyonlőnek, hogy jelezzék ezzel is, mennyit ér a szamuráj becsületszó. Hát nem sokat, mert megnyílik a háború.

Tanulság: Szamuráj becsületszavamra mondom, hogy a zöttyök és logikátlanságok ellenére, kitűnően mulattam egész este úgy magam, mint társulatom nevében. Mert végeredményben kiderül a darabból, hogy nem jó a bajok elől elszaladni, mert esetleg egy sokkal nagyobb bajba szalad bele az ember. (Királyhegyi.) És az is kiderül, hogy a kapitalista nem olyan aljas, mint amilyennek látszik, hanem sokkal aljasabb.

Szamuráj becsületszavamra mondom, amire eddig még nem volt példa, hogy jobban szeretlek, mint valaha, édes kis Pintyőkém és ha másért nem, hát már ezért is

végtelenül csókolja kezeidet
soha el nem múló barátod:

Királyhegyi Pali

Tapintat

A már nem éppen fiatal színésznő kezét váratlanul megkérte egyik régi rajongója, azonban az ajánlat nem volt a színésznő kedvére való és igyekezett kibúvót találni, de úgy, hogy közben meg ne sértse kérőjét.

— Ilyen fontos dologban nem lehet azonnal dönteni! — jelentette ki tapintatosan. — Gondolkodási időt kérek...

— Csak holnapig várhatok! — hörögte a rajongó. — Holnap választ kérek!

— Jó, majd holnap, — felelte színésznőnk. — Hívjon fel délután telefonon!

— De hátha megint próbája lesz és nem találom otthon...?!

— Nem baj...! Akkor meghagyom a lánynál...

Őszi gond

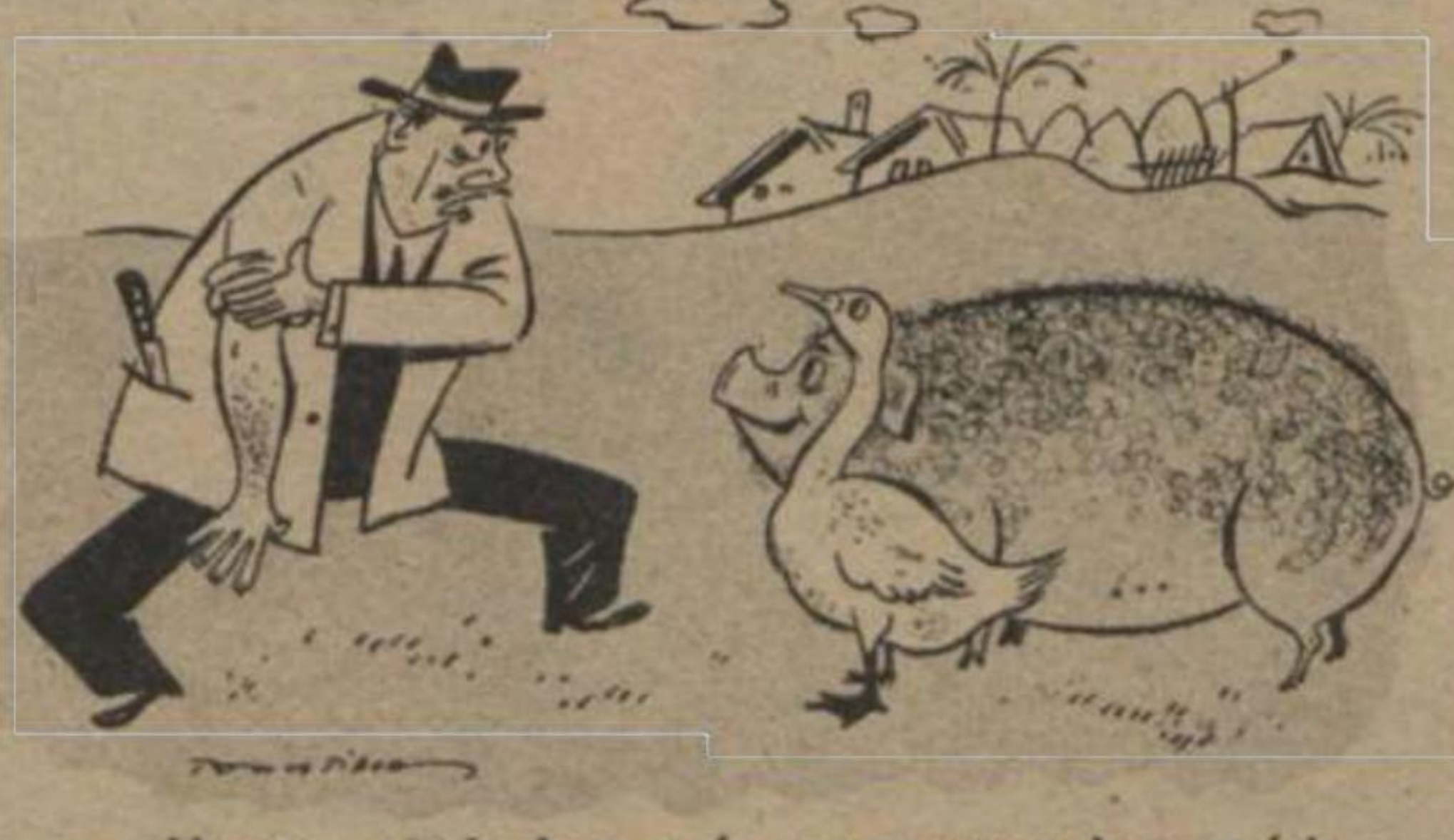

— Na gyerekek, lesz zsír, vagy nem lesz zsír?

Olyan tapintatos, hogy no

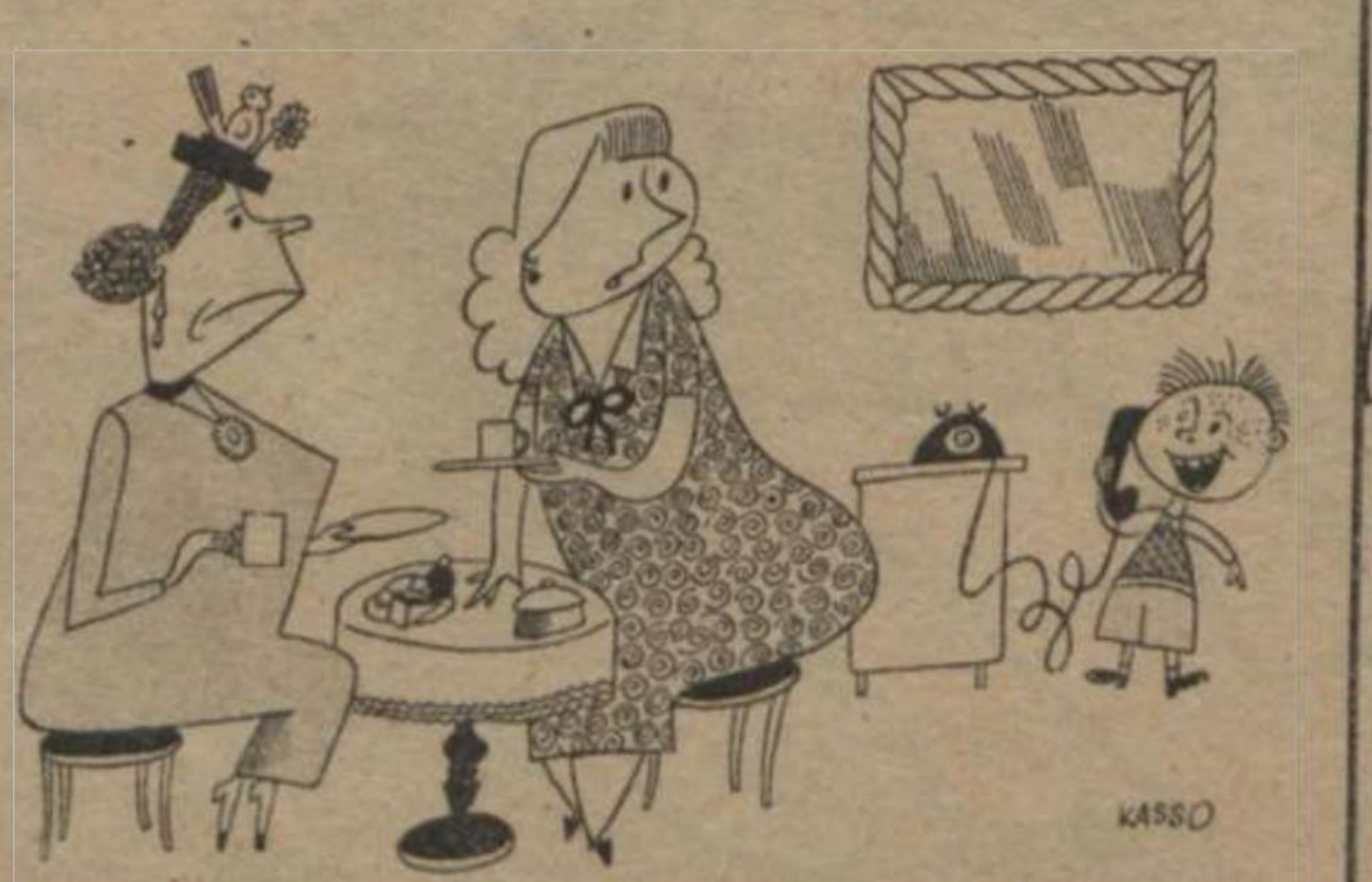

— Mamikám, apu telefonál, hogy hazajöhet-e már vagy még mindig itt van a Fáni néni?

Negyvenhatmillió kilót hizott az ország lakossága a felszabadulás óta

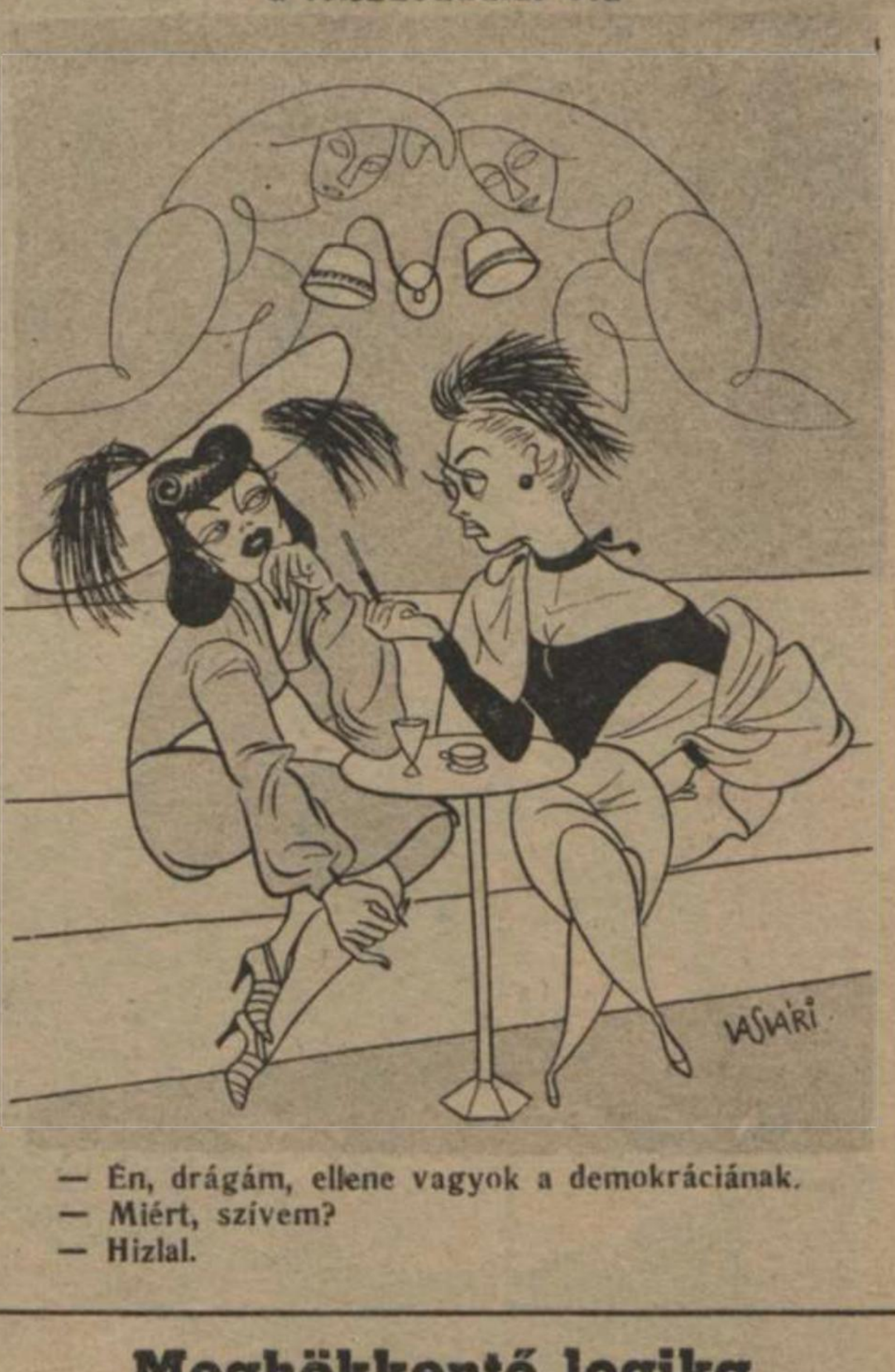

— Én, drágám, ellene vagyok a demokráciának.
— Miért, szívem?
— Hizlal.

Meghökkentő logika

A világ legszemtelenebb pumpolója kétségkívül az a fiatalember, aki az egyik délutáni lap szerkesztőjét megszólította a Fészek-klubban.

— Főszerkesztő uram — mondotta — adj kölcsön nekem 20 forintot...!

A vajszívű szerkesztő már nyult is a pénztárcája után, mire a fiatalember így folytatta:

— Nagyon köszönöm. És most csak tíz forintot kérnék...

— Tizet? Akkor miért kértél huszat...?!

A fiatalember önelégült mosollyal megmagyarázta:

— Mert, ha én huszat kérek s te csak tizet adsz, akkor te is tartozol nekem tíz forinttal és kvittek vagyunk...

Gádor Béla:

Küzdelem a létért

(Kitalált történet)

Konkrét Döme egyike volt azon keveseknek, akik karrierjüket sajátmaguknak köszönhetik. Szorgalmas, szerény és tisztességes ember volt ugyan, de volt egy jótulajdonsága, amely mindenki előtt kedveltté tette őt. Ugyanis az ostrom alatt légnyomást kapott és a feje állandóan ütemesen rángatózott. Ez a rángatózás egészen úgy tünt, mintha Döme helyeslően bólogatna mindarra, amit mondanak neki. Ez végtelenül jóleső érzéssel töltötte el azokat, akik nem tudtak Döme betegségéről, valamint azokat is, akik tudtak róla. Igy Konkrét Döme rövid idő alatt csodálatos karriert futott be és csakhamar az Országos Közérzethitelesítő Hivatal élére nevezték ki főmángorlói minőségben.

Ez volt a helyzet egészen addig, míg Döme egy hírneves orvosspecialista kezére adta magát. Ez az orvos értette a mesterségét és olyan sikeresen operálta meg betegét, hogy a kóros fejbólogatásból sikerült teljesen kigyógyítania. Sajnos azonban, a szerencsés operáció közben történt egy kis pech is, mert az operálókés félreszaladt, átvágott egy másik ideget, minek következtében Döme egy másik irányban kezdett biccentgetni. Ez a biccentgetés olybá tünt, mintha Döme helytelenítően bólogatna és ez végtelenül rosszulesett mindazoknak, akik nem tudtak Döme betegségéről, de azoknak is, akik tudtak róla.

Egy reggel aztán elindult a lavina. Konkrét Döme éppen aktákat írt alá, amikor berontott hozzá Sámuelffy, a furunkulus osztály fősámesze és így szólt:

— Döme, meg vagy fúrva!

— Honnan tudod? — kérdezte Konkrét, aki megőrizte lélekjelenlétét.

— Biztos. A portás ma reggel nem köszönt Kondeknek, márpedig köztudomású, hogy Kondek nagy tisztelője feleséged őnagyságának. De ha ez még kevés, vedd tudomásul, hogy az altiszt az előbb büdös sonkát hozott nekem, mert tudja, hogy baráti viszonyban vagyok veled.

— Kire gyanakszol? — kérdezte Döme és egyre sűrűbben biccentgetett beteg fejével.

— Bárzay, ez világos. Emlékezz vissza, Bárzayról a multkor tanuk előtt azt mondtad, hogy viszonya van a titkárnőjével, akitől most született a második gyereke. Bárzay veszélyes ember, mert a zuhanybizottságnak most ő a főcsilingelője. Azonnal vissza kell fúrnod, azt is megmondom, hogyan. Bárzaynénak udvarol egy Bendő nevű színész, aki 1920-ban dunyhát lopott egy özvegyasszonytól. Ehhez az özvegyasszonyhoz ki kel küldeni egy riportert:..

— Nem csinálom — mondta Döme fáradtan és folytatta az akták aláírását.

— Kérlek, ahogy parancsolod — szólt hűvösen Sámuelffy és azonnal átment Bárzayhoz, informálván őt Konkrét Döme aljas terveiről.

Másnap Döme íróasztalát átették egy szobába, amelynek nem volt ablaka és az ajtaja a W. C.-re nézett. Ő pillanatnyilag nem tudott ezzel törődni, mert a felesége előző nap névtelen levelet kapott, amelyben arról értesítették, hogy férje megcsalja őt egy rendőri felügyelet alatt álló nővel.

Néhány nap mulva Dömétől elvitték a ruhafogasát és az íróasztalát kicserélték egy hokkedlire. A W. C. kulcsot is elvették tőle, úgyhogy a szemközti kávéházba látogatott el, ha a szükség úgy kívánta, egészen addig, míg a pincérek ki nem dobták. Ezidőtájt a takarítónők már nem köszöntek vissza neki és az altisztek rátiportak a lábára, ha találkozott velük a folyosón. Két hét mulva egyik kollégája kiigényelte a lakását és egy ismeretlen egyén feljelentette orvhalászatért. Három nap mulva meghalt. Egy utas lerugta a villamosról, mert megkérdezte tőle, hogy merre van a Légszesz-utca. Amikor a mentők megtudták, hogy hívják, nem merték elvinni, a kórházba nem merték felvenni, a Bonctani Intézetben nem merték felboncolni. A temetésére senki sem mert kimenni. Egy deszkával jelölték meg a sírját, amelyen a nevét elírták. De ezt a deszkát is reggelre ellopta valaki.

Tanulni kell!

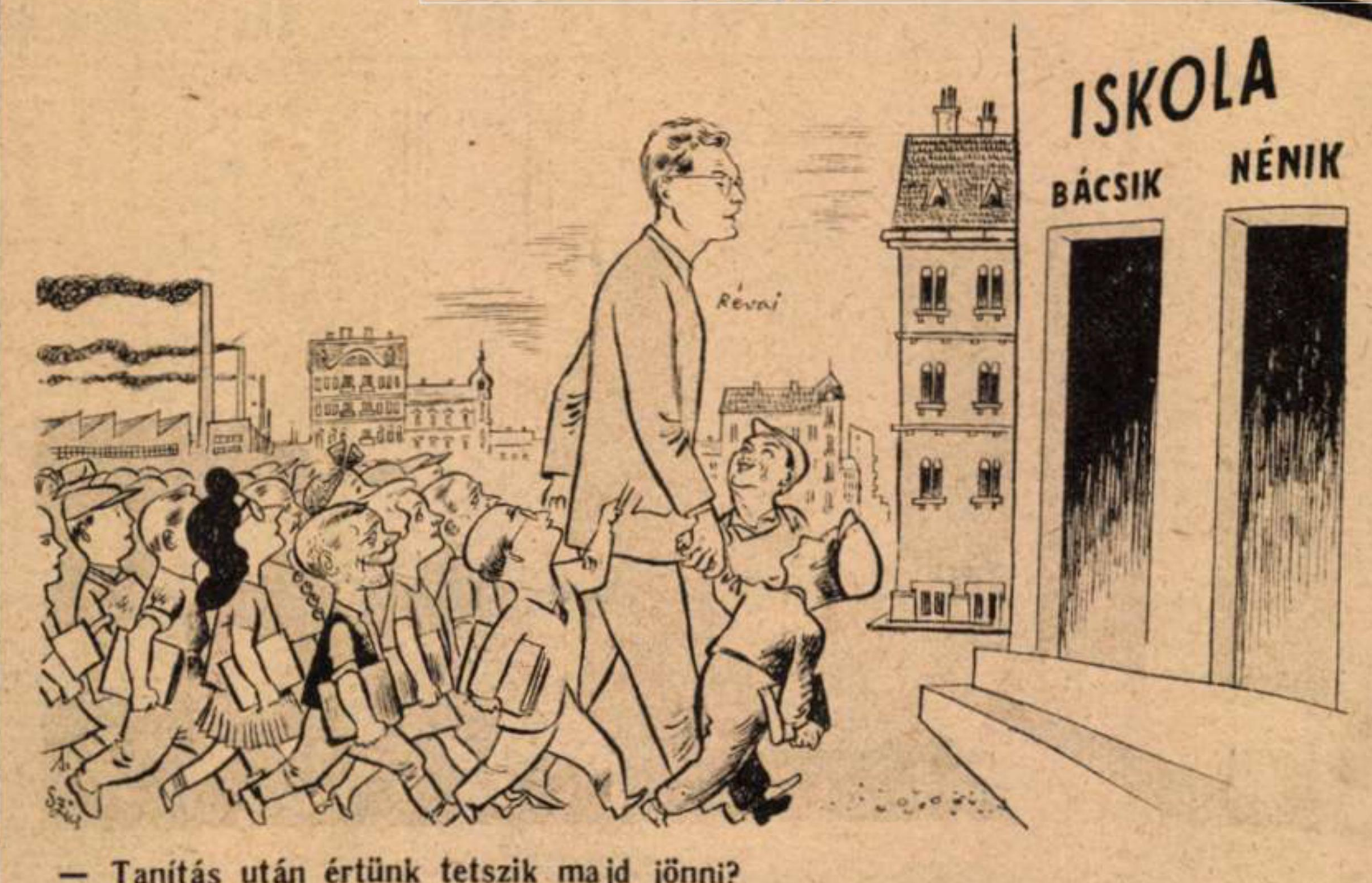

— Tanítás után értünk tetszik majd jönni?
— Nem. Akkor már magatok is megtaláljátok az utat.

IDEJUTOTT A METRO-OROSZLÁN

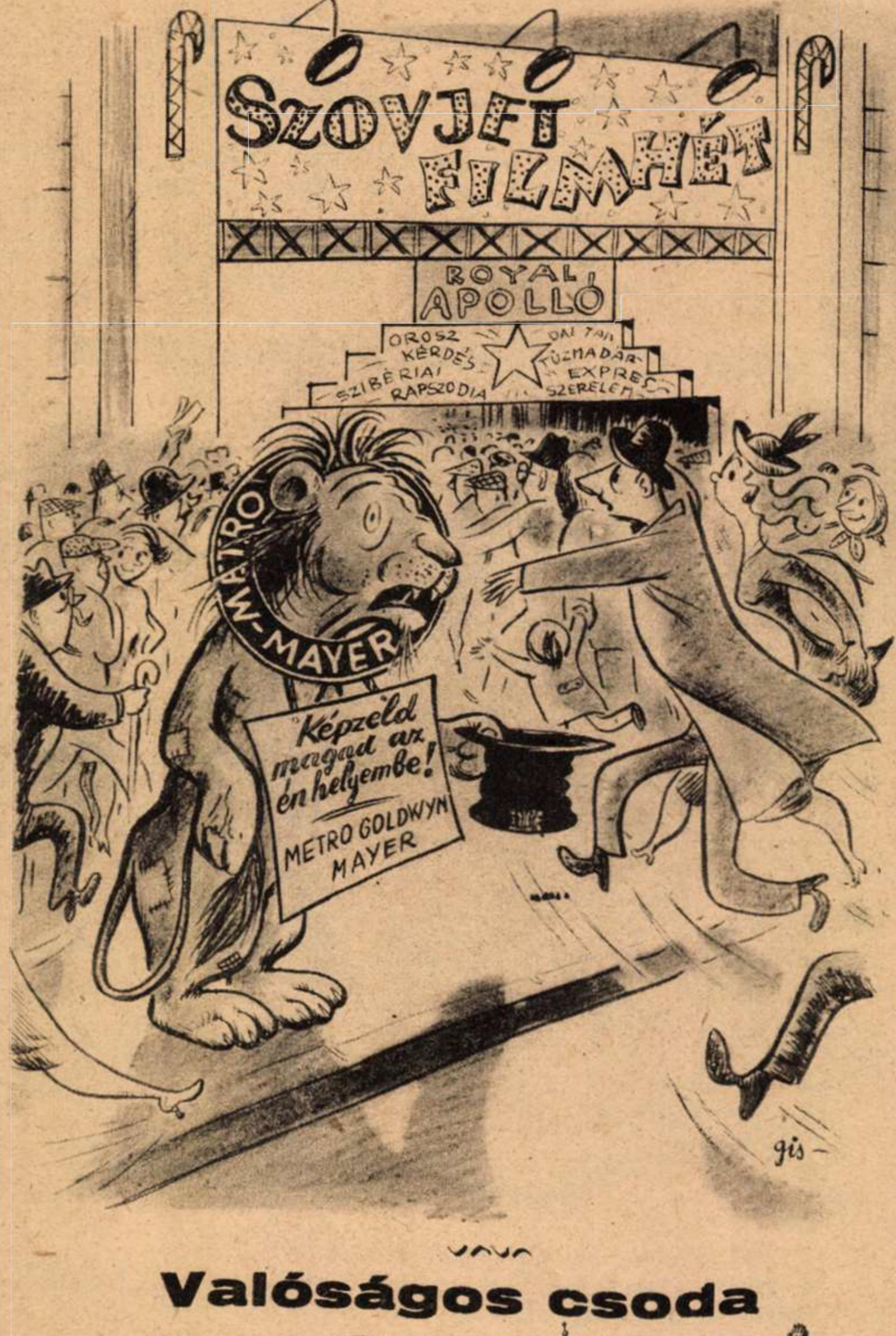

Meggyorsítják a lakáskiutalást

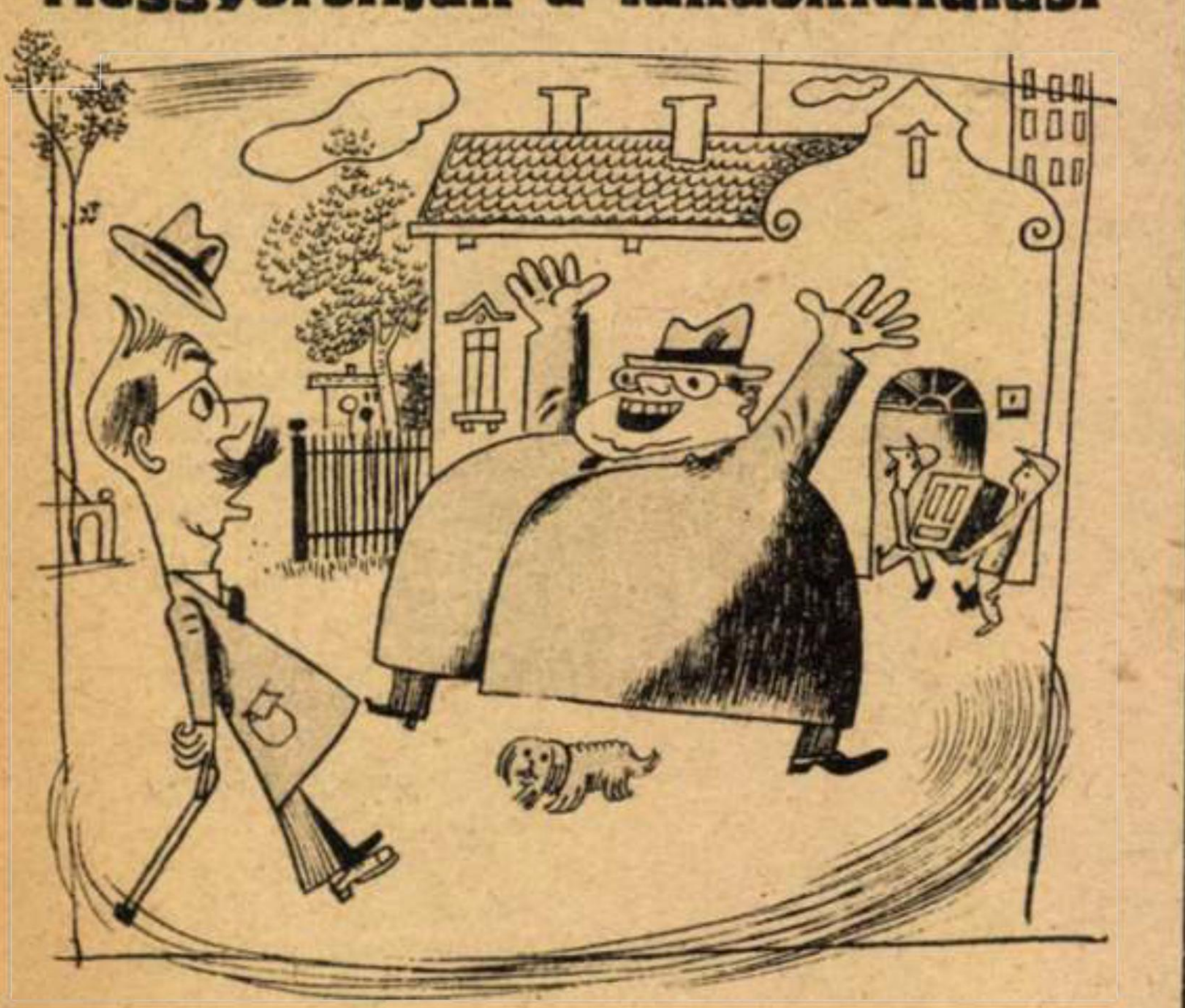

— Látja, ez igen! Amig tegnap a moziban voltam, kiutalták a lakásomat valakinek!

A plasztikus filmnél könnyen megeshetik

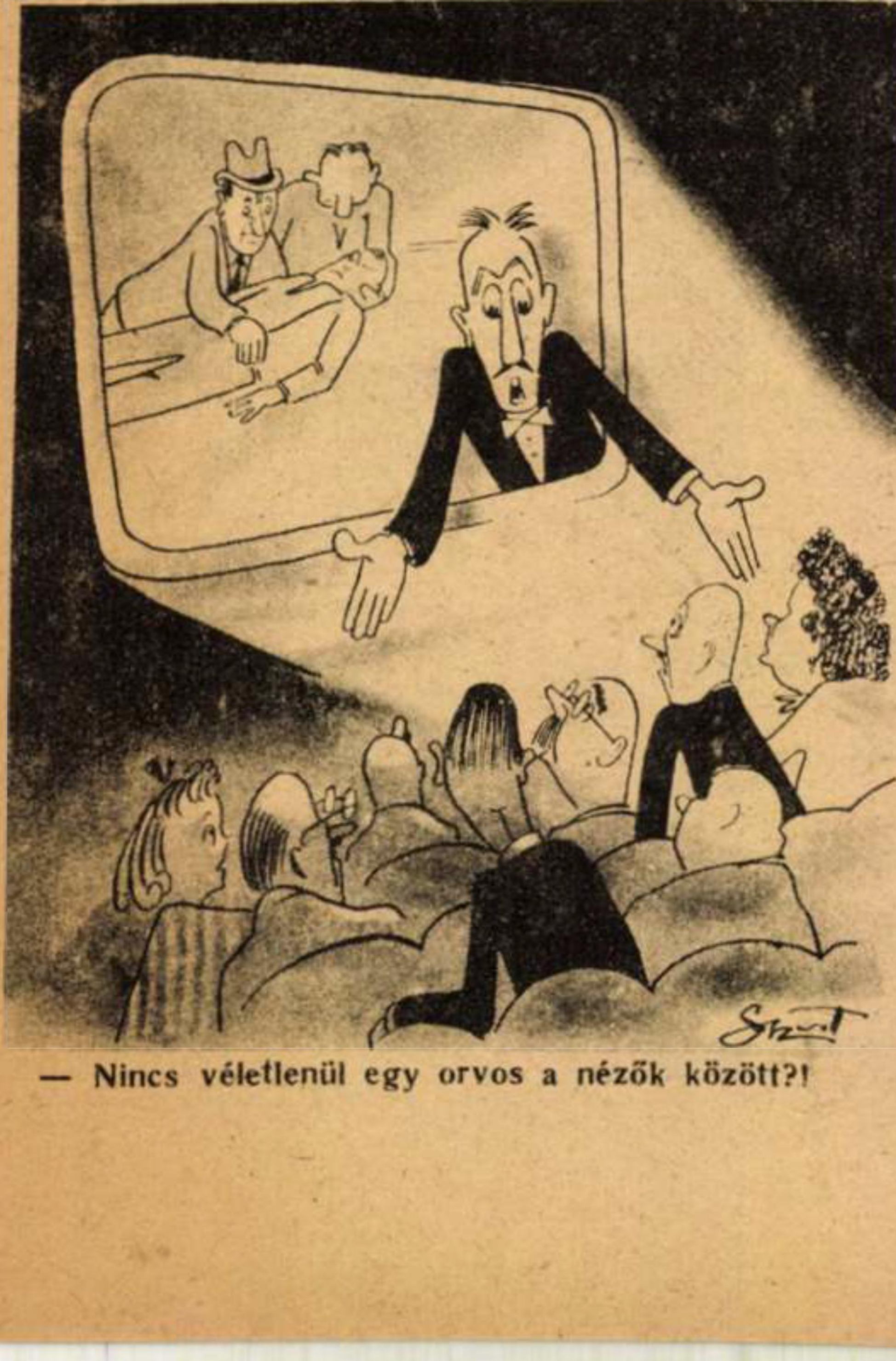

— Nincs véletlenül egy orvos a nézők között?!

Párisi levél

(Egyes laptársaink nyomán)

Ősz van a Bois de Boulogne-ban, de ősz van a Montmartreon is. A falevelek, a könnyed és franciás kis francia falevelek franciás könnyedséggel hullnak a fákról, mintha nem tudnák, mi történik most Párisban, hogy

most dől el

a nagy harc a hól és a guvré között. Mert a párisi nők javarésze a négyéves náci megszállás alatt rájött arra, hogy nem mindegy az, hól vagy guvré. Az a világ már elmúlt, amikor a párisi szalonok hölgyei guvrirozott szoknyákban lopták a napot. Ma már mindenki tudja Párisban, hogy a jövő a hólé.

Nekünk magyaroknak

kissé furcsa talán, hogy ilyen fontosságot tulajdonítanak a guvrénak meg a hólnak,

amikor nyilvánvaló,

hogy egy jó plisszé mindennél többet ér.

Egy feltűnő jelenséget

mindenesetre tapasztaltunk Párisban: a zsabó kezd ujra tért hódítani. Különös érdekességet ad a dolognak, hogy a legtöbb zsabó

húzott.

Mint érdekes pletykát megemlítem még, hogy valami UNO-közgyűlés van Párisban, hétmillió munkás sztrájkol és a glokni kezd kimenni a divatból.

Charlotte Gugyerák

Valóságos csoda

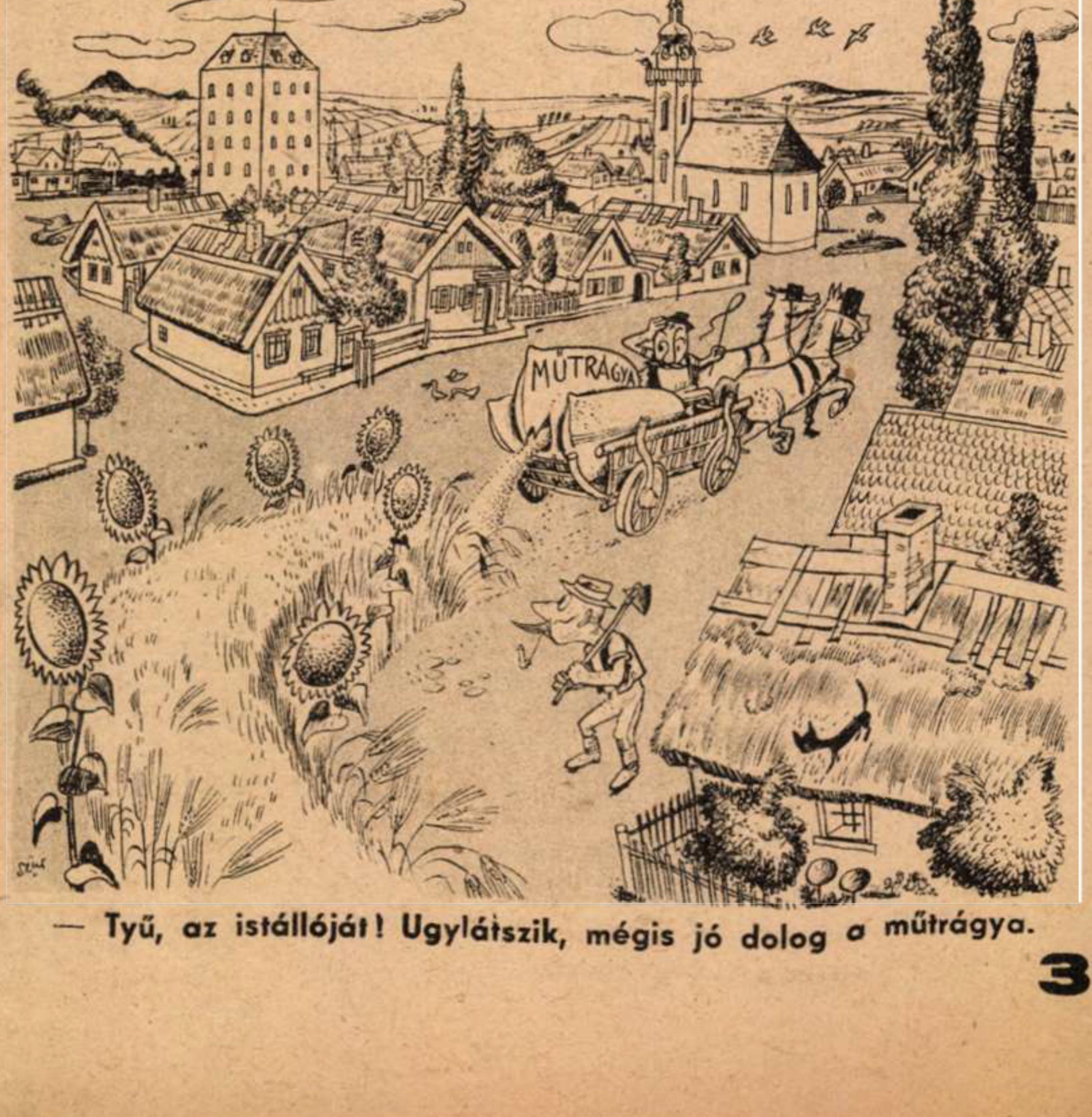

— Tyű, az istállóját! Ugylátszik, mégis jó dolog a műtrágya.

Darvas József építésügyi miniszter inkognitóban megtekintette az építkezéseket

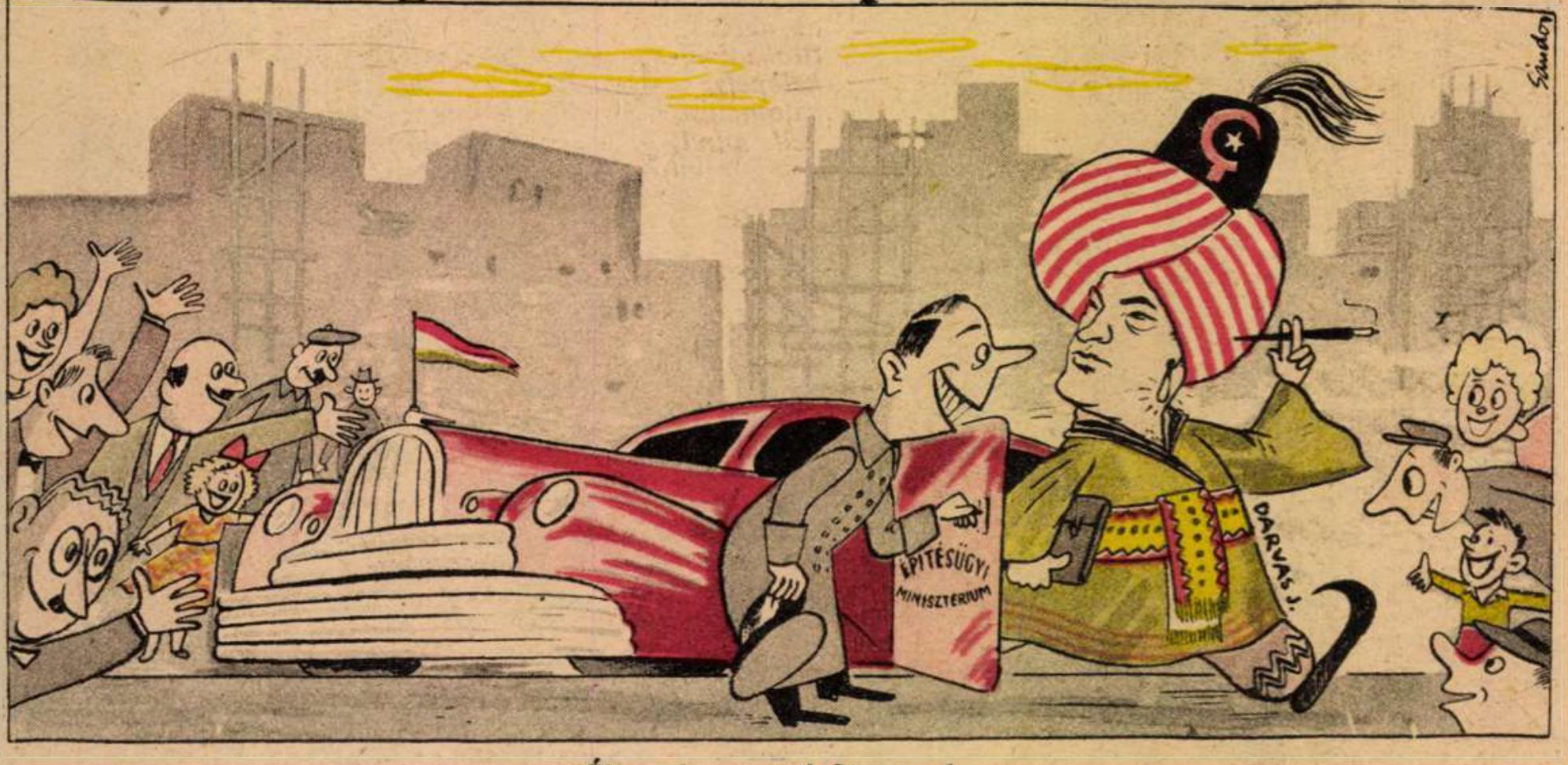

— Éljen Harun al Darvas!

A fogadás

Ezt a kis történetet az életből lestem el, pontosan Zogány Károlytól, aki csinos, lelkes fiatalember és már hosszú idő óta imádta Bente Mancikát. A lány szép volt, de erényes és bár tetszett neki a fiú, ebben maradtak. És más semmi. Egyáltalában semmi.

A fiú ajándékokat küldött, virágot vitt, dícsérte a lány szemét, száját, kezét, haját, dícsérte a saját szemét saját száját és sajátmagát nem használt. Mancika nem és nem.

Károly egyszer már dülőre akarta vinni a dolgot:

— Mancika, fogadjunk, hogy maga meg fog csókolni, anélkül, hogy én a legkisebb erőszakot is alkalmaznám.

A lány nevetett:

— Maga viccel, Karcsi.

— Hát fogadjunk egy forintba, hogy megcsókol és én egy újjal sem fogok magához nyúlni.

Fogadtak.

Erre a fiú nekiesett, a lányka védekezett, rúgott, csípett, harapot, kiabált, de végül is az erősebb győzött. Mancika aléltan pihegte:

— Maga aljas, utolsó csirkefogó, maga hazug, maga gazember, azt mondta, hogy egy újjal sem fog hozzámérni.

A fiú amennyire tehette, könnyedén meghajolt.

— Igaza van. Itt a forint Mancika. Elvesztettem a fogadást.

Kapitalista karrier prózában elbeszélve

Egy társaságban az ismert nagytőkésről beszélgetnek.

— Amikor ötven évvel ezelőtt feljött Pestre — mondja valaki — csak ötven fillér volt a zsebében és ma milliói vannak.

Na ja, — hangzik egyszerre háromfelől is a válasz — mert vannak a világon más zsebek is...

Végre egy jóhumorú dinozaurusz

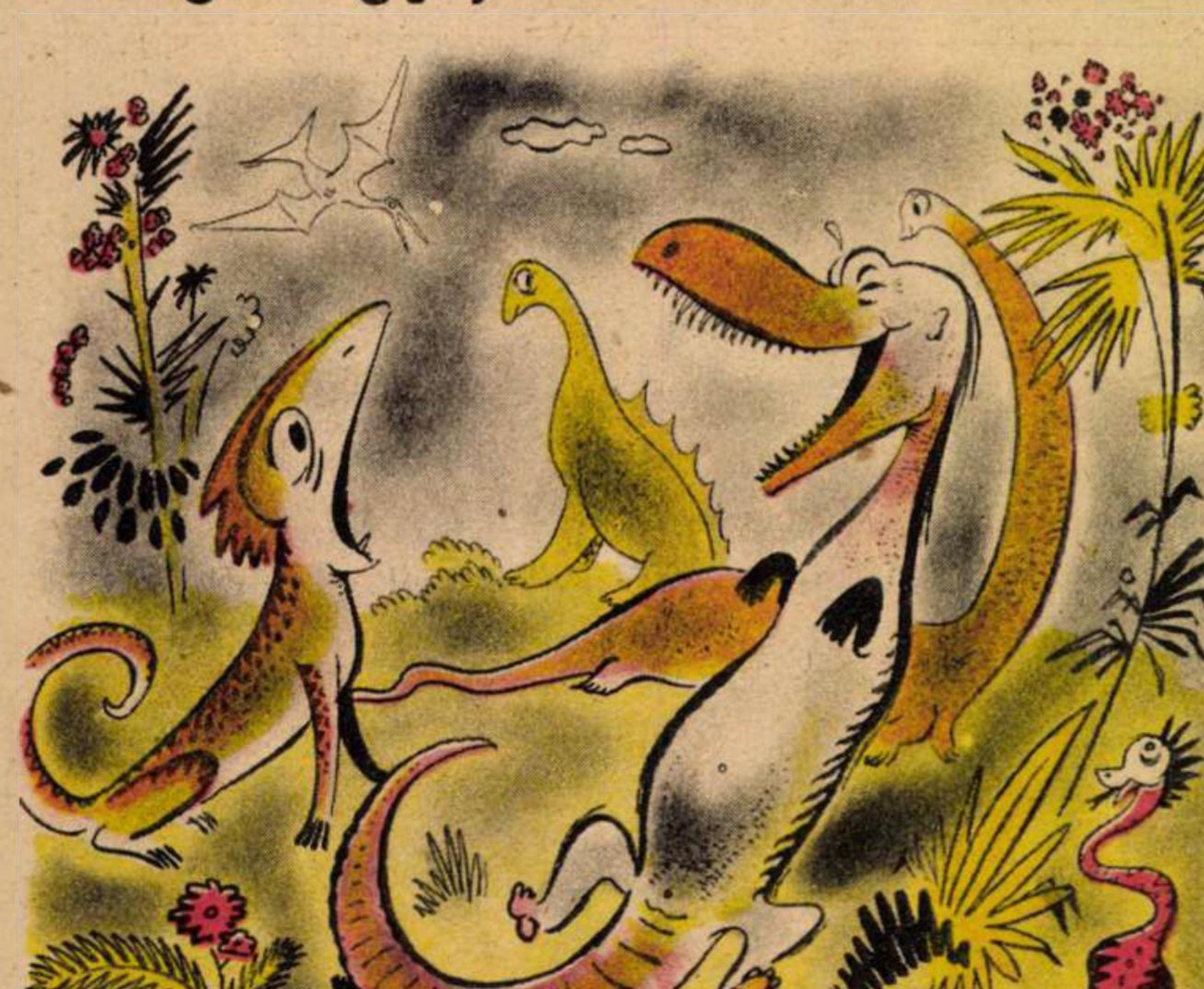

— Mit röhögsz, te hülye dinozaurusz?

— Mert belőlem hétmillió év mulva olaj lesz és a MAORT igazgatóját is lecsukják miattam!

A JÓ FIÚ

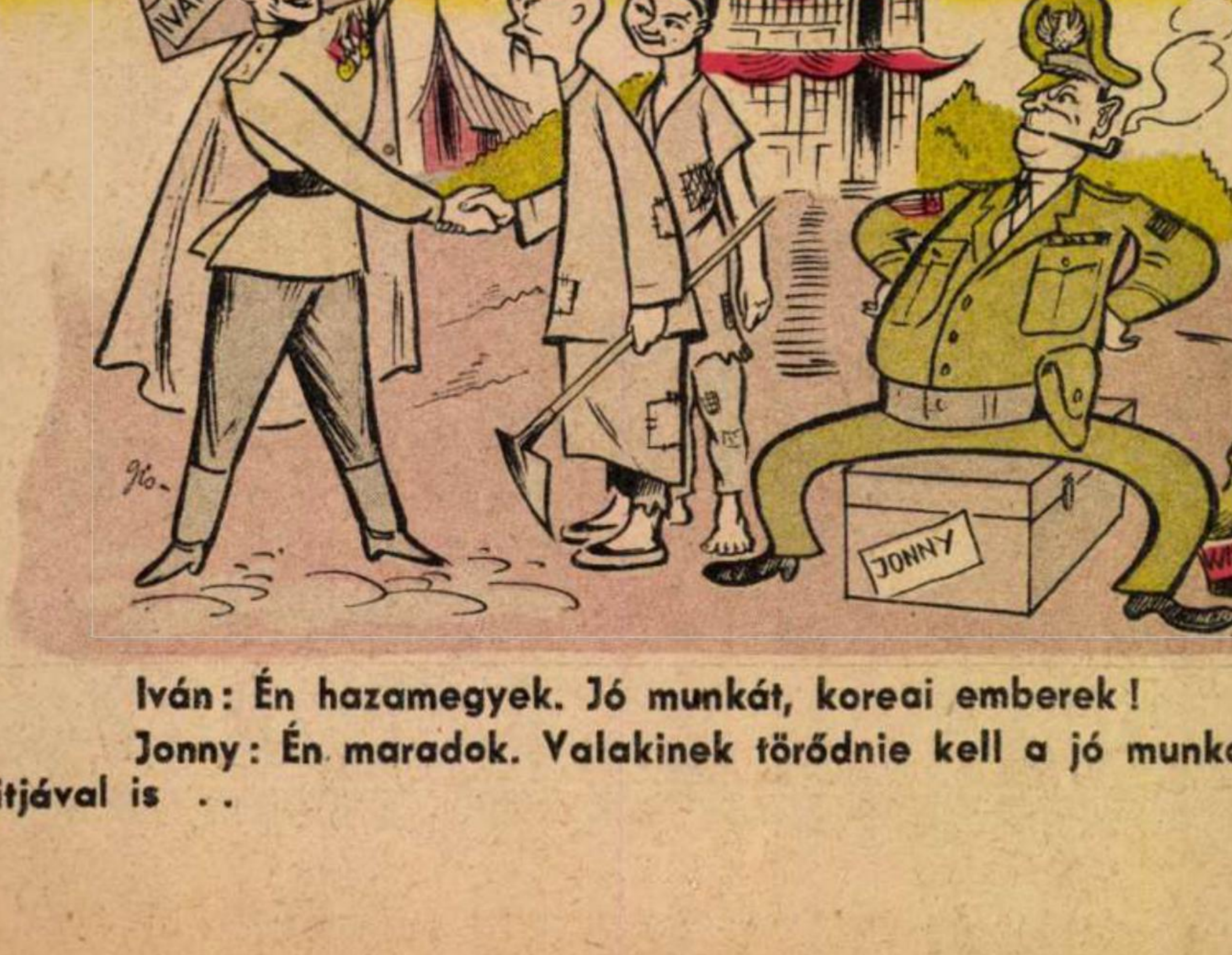

Iván: Én hazamegyek. Jó munkát, koreai emberek!

Jonny: Én maradok. Valakinek törődnie kell a jó munka profitjával is ..

A nagy sápadt főnök

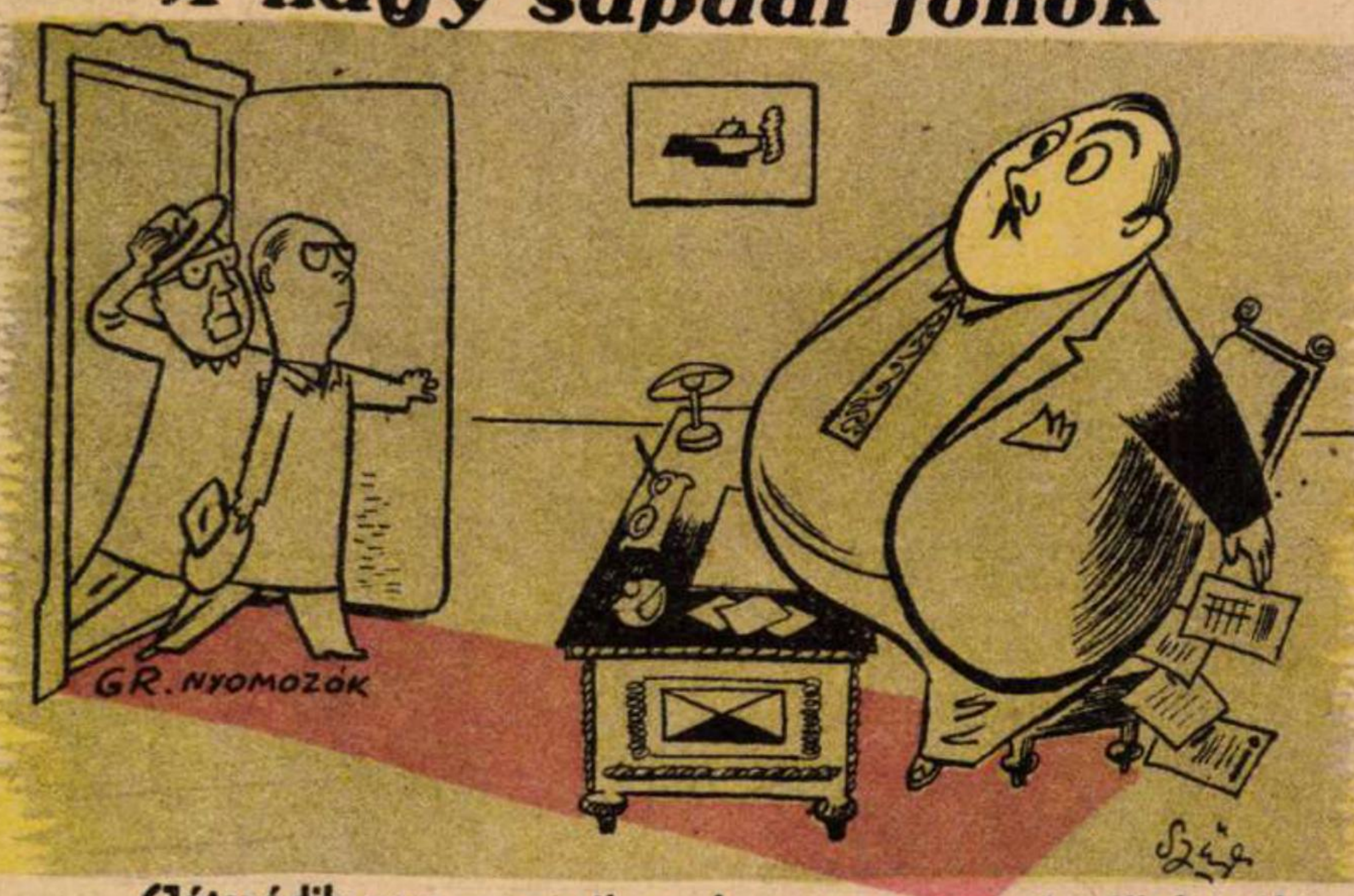

(Játszódik nem a moziban, hanem egy pesti vállalatnál.)

Ludas Matyi CIRKUSZA

a nagy őszi műsor:

Jobb, mint Bubi!

QUEUILLE,

De Gaulle elefántja

Beszél, telefonál és táncol a francia nép idegein!

CLAY,

a nagy illuzionista

egy Berlin kettévágássa a közönség szemeláttára!

A mutatvány után a kettévágott Berlin ujra összeforrad és Clay törik el!

OLASZ BEPPO

koplalóművész

DE GASPERI

koplaltatóművész

CAPT. MARSHALL

brilliáns produkciója:

a brit oroszlán bedugja fejét Capt. Marshall torkába.

A brit oroszlán nyilt szinen roszul lesz!

Franco & Salazar

csodálatos tánca az örvény fölött

Leszállitott USA-árukkal

és még ezer kedves bohóság!

Váltsa meg a jegyét, amíg nem késő, mert egyszer ennek a cirkusznak vége lesz

SZERESSÜK A CUGOT

Nem bánt! Ártalmatlan!

Az embereknek egy tekintélyes része, sajnos, még mitsem tanult a multból és még ma is úgy kezeli a cugot, mintha Isten tudja, még valami betegséget lehetne tőle kapni.

Mai számunkban — a Magyar Nap nyomán — leszámolunk ezzel a babonával!

— A cugtól nem szabad félni, hanem szeretni kell őt! — nyilatkozott lapunknak dr. Okos Tamás, a neves cugeológus. — Ne hallgassunk a rosszhiszemű álprófétákra, akik azt suttogják az ember fülébe, hogy a huzat veszedelmes. A cug ártalmatlan, jóindulatú, barátkozó természetű. Ha minden huzat beteggé tenné az embert, akkor soha nem kerülnénk ki a betegágyból, mert a párnahuzat mindig újra megfertőzne bennnüket. A cug nem bánt, csak ha felheccelik! A cugnak semmi köze a megbetegedésekhez! Gyakran szélviharban egészséges marad az ember, míg jólfütött szobában nyugodt légáramlati viszonyok mellett hasraesik. Huzat tehát orvosi szempontból nincs, csak cug van, de az megugyanazt jelenti, mint a huzat. A cugtól nemhogy megbetegedést nem lehet kapni, de igen jó ha van lakhelyünkön. Frissít, erősít. Tárjuk ki minél szélesebbre az ablakokat, ajtókat és engedjük át magunkat a légáramlatnak. Utána forró tea, aszpirin és be az ágyba!

Házibál az UNO-ban

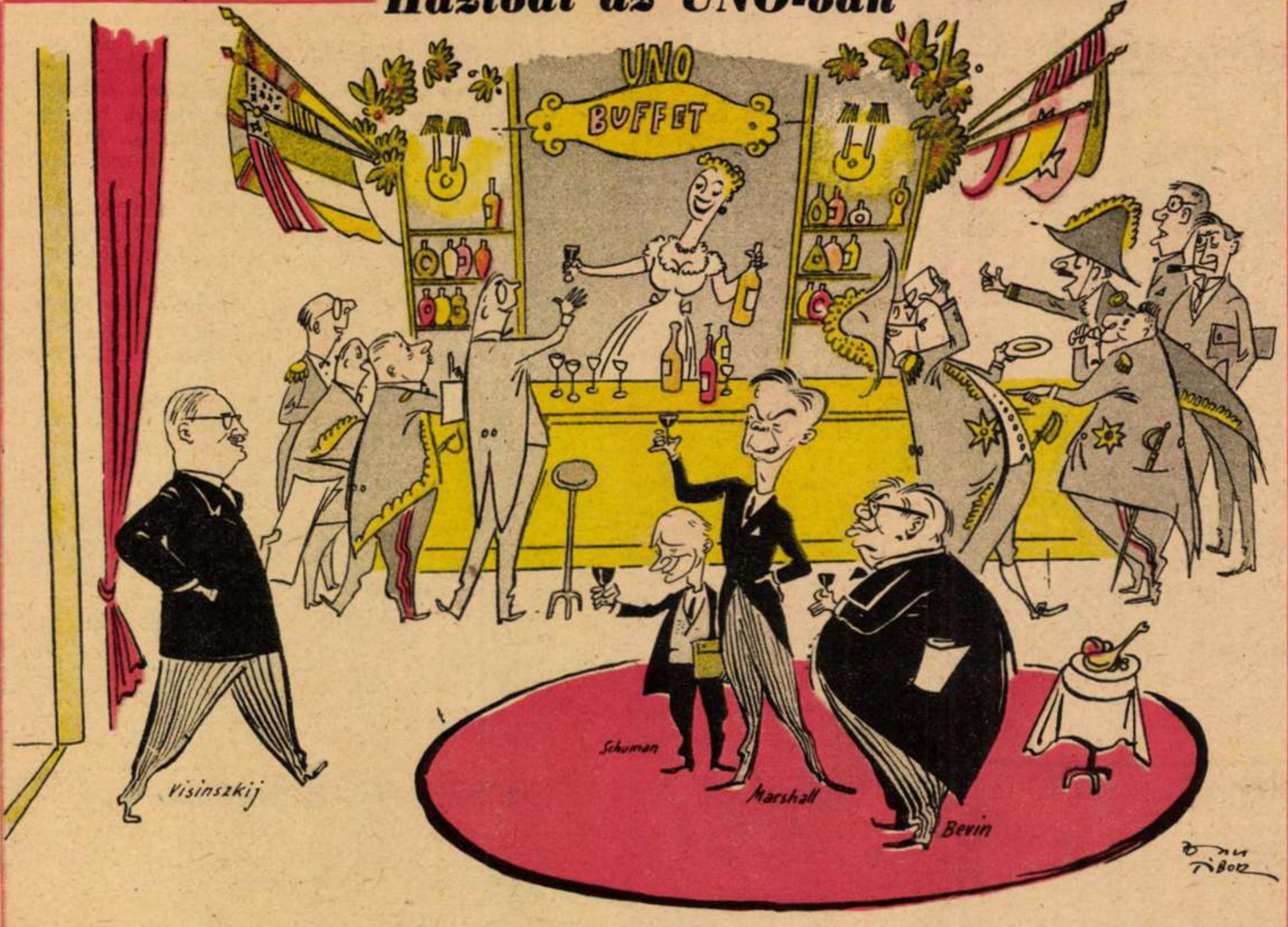

Visinszkij: Hogyan, uraim, a szavazás önök nélkül folyik odabenn?
Marshall: Ránk odabenn nincs szükség. Gépesítettük a szavazást.

IDEGES EMBER ÉS A KESERÜVIZ

Na nem, hát ezt mégse lehet. Ez már felháborító, itt valamit tenni kell, botrány. Ezt olvasom az autóbuszban: «Féllábon állva egymagában kelepel titokzatos nyelvén a sárgacsőrű gólyamadár. — Mit kelepelsz gólyamadár? — Csitt, ne zavarjuk... Nyugalom, csak semmi izgalom... Ej-ej lárifári... nem kell mindjárt agyrémeket látni... Hallga, tán épp most tanulja, társát, hogy majd mulattassa. (Ez néki békával fizet.) Mi-mi-mit iszol Olivér? Igmándi keserűvizet.» Hát ez. Elmebaj. Na nem, ezt nem viccből mondom, ez csakugyan elmebaj. Szakorvosra tartozik, paranoia vagy szkizofrénia, majd az megállapítja. De mért kell ezt nekem elolvasnom a 25-ös autóbuszban, nekem, aki amúgyis ideges vagyok egy kicsit. Hogy jövök én ahhoz, hogy drága időmet egy betegagyú ember szellemi termékével töltsem? Mi? Védelmet! Ha én kiállok az Oktogon-tér közepére és értelmetlen hülyeségeket kiabálok, bevisznek a Lipótmezőre és joggal. Hát az autóbuszban szabad értelmetlen hülyeséget kiabálni csak azért, mert fizetnek érte? Hol van ilyenkor a rendőrség?! Tekintetes Főkapitányság! Ezennel feljelentést teszek ismeretlen tettes ellen, aki a 25-ös autóbuszban életemből elrabolt 2 percet, pont azt a 2 percet, amely alatt feltalálhattam volna a perputuum mobilet, vagy a penicilin ellenszerét. A tettes ismertetőjele: zavarosan beszél, összefüggő gondolatai nincsenek, rögeszméje a gólya és a keserűviz. A nyomravezető üsse agyon s utána jelentkezzék nálam egy cvikipusziért.

És juszt se veszek keserűvizet. Nna.

(T. L.)

Férfias srác

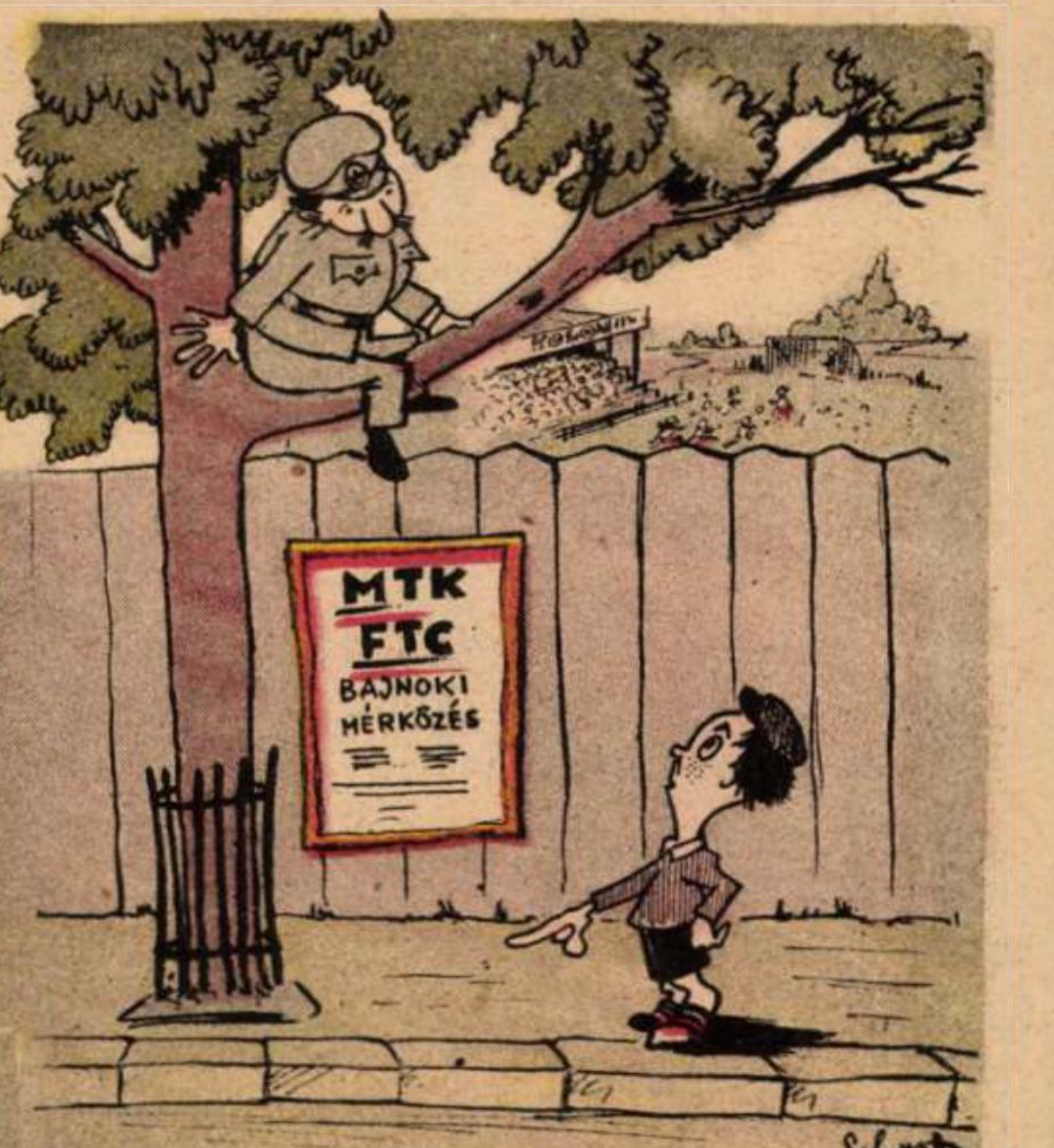

— Rendőr bácsi, tessék azonnal lejönni a helyemről!

Gergely Miklós:

Lalika

Lalika tizenkétéves, én még csak negyvenkettő vagyok, azért nem mindig értem meg Lalikát.

Ma például a lépcsőházban találkoztunk. Egy pillanatig leereszkedően néztünk egymásra, mert mindketten hülyének tartjuk egymást, aztán megszólítottam:

— Hova, Lalika?

— Móba — felelte.

— Hova? — ismételtem meg a kérdést bizonytalanul.

— Móba — felelte türelmesen. — Ma brusztosat spiláznak.

Ebből az egész közlésből annyit értettem meg, hogy ma.

— Akkor mehetünk együtt — mondtam bizonytalanul.

— A bácsi is szereti a brusztos filmeket?

— Kedvelem őket — mondtam, örülve, hogy most már tudom, miről van szó. — Persze, brusztos film és brusztos film közt különbség van.

— Persze, — hagyta helyben Lalika. — A szenangellői harangokba kirúgják a pofa szemit és lelökik a szikláról. Mer abba kovbojok játszanak.

— A kovboj, az kovboj, hiába, — mondtam értelmesen.

— Én is kovboj szeretnék lenni — mondta Lalika —, mer azok csak bunyóznak, brusztolnak, meg henkölnek.

Lalika tűzbejött, mutatta hogy bunyóznak, brusztolnak, meg henkölnek a kovbojok. Egészen belemelegedett.

— Azannya — lihegte. — Aszongyák, hogy ebbe a filmbe a pofa szétveri a czoltja agyával a pofa agyát. Nem mintha olyan nagy kunszt volna, azt én is meg tudnám csinálni, ha kétszer megkomálnám a filmet és ha volna egy czoltom. És van benne egy csomó knokaft is! Hű, mennyien vannak a pénztárnál — szakította félbe magát —, pucolok, mert alma lesz a jegy.

— Okosan, — véltem. — De mondd csak, Lalika, nincs nálatok ilyenkor tanítás?

— De van, — mondta Lalika.

— És te miért nem vagy ott?

— Ki? Én? kérdezte Lalika egészen fölöslegesen.

— Te hát.

— Mert most torna van és én fel vagyok mentve a torna alól általános testi gyöngeség miatt.

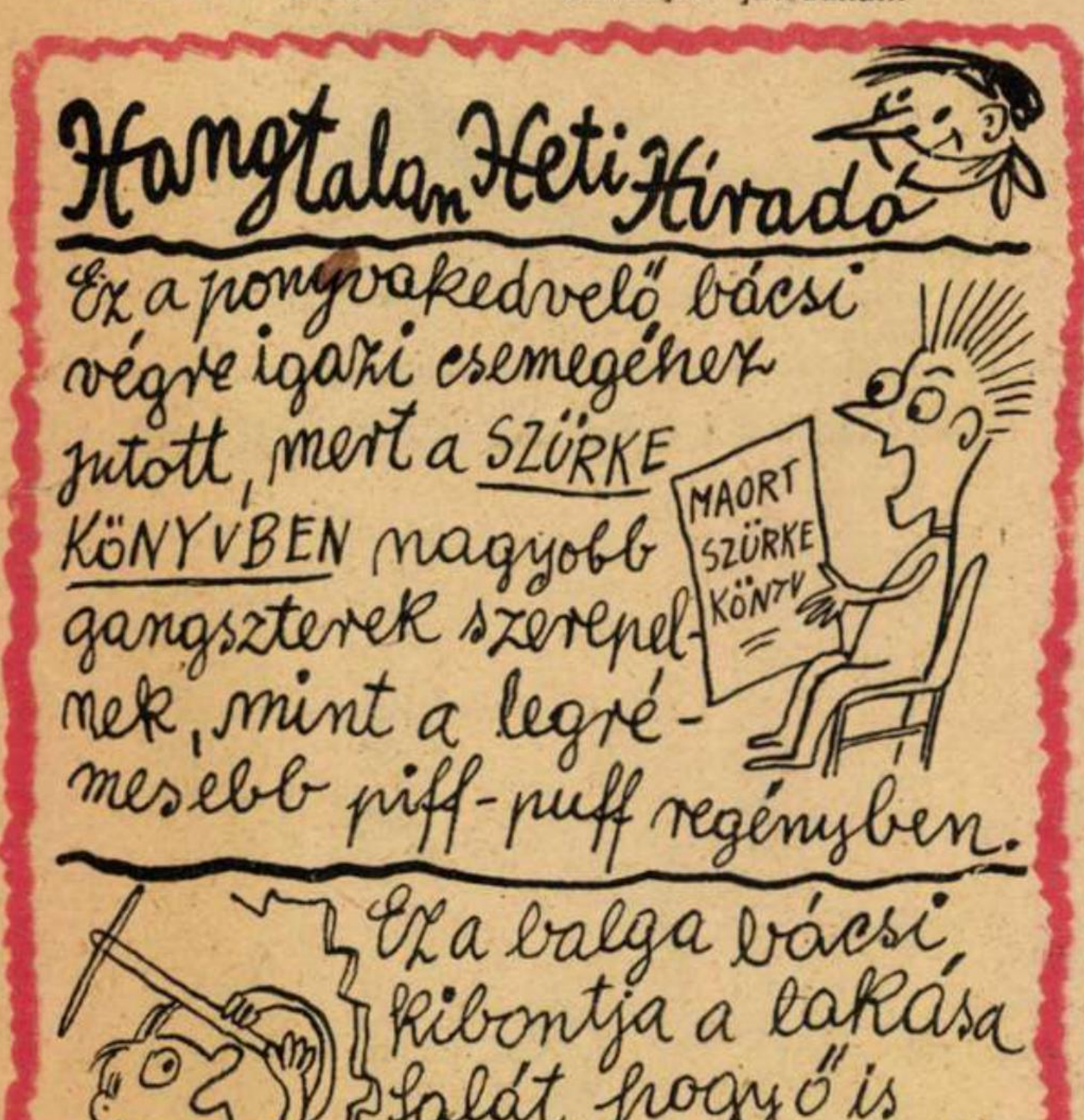

Hangtalan Heti Híradó

Ez a ponyvakedvelő bácsi végre igazi csemegéhez jutott, mert a SZÜRKE KÖNYVBEN nagyobb gangszterek szerepelnek, mint a legrémesebb piff-puff regényben.

Ez a balga bácsi kibontja a lakása falát, hogy ő is kapjon helyreállítási-Kölcsönt a lakbérpótlékból, amit befizet.

Itt látható a hidrobbantó Bilnitzer altábornagy bácsi, aki leendő büntetése csökkentését kéri, mert a legutobbi három évben egyetlen hidat sem robbantott, sőt hallgatólag helyeselte azok felépítését. —

Indirekt módszer

A kövér Pofacseknéhez naponta följár egy masszírozónő. Igy szól Pofacsekné:

— Három hét óta dögönyöz, de ahelyett hogy fogynék, egyre kövérebb leszek.

— Én meg amióta nagyságosasszonyt masszírozom, öt kilót fogytam.

Pofacseknének fölragyog a szeme:

— Hallja, ez nagyszerű! Holnaptól kezdve én fogom masszírozni magát!

A 7 legtudományosabb vicce

A tanár kihívja a kis Nyuszeket:

— Na fiam, mit tudsz Palesztináról?

— Csak amit a tanár úr — feleli a kis Nyuszek. — Ma még nem olvastam újságot.

Különös házasság

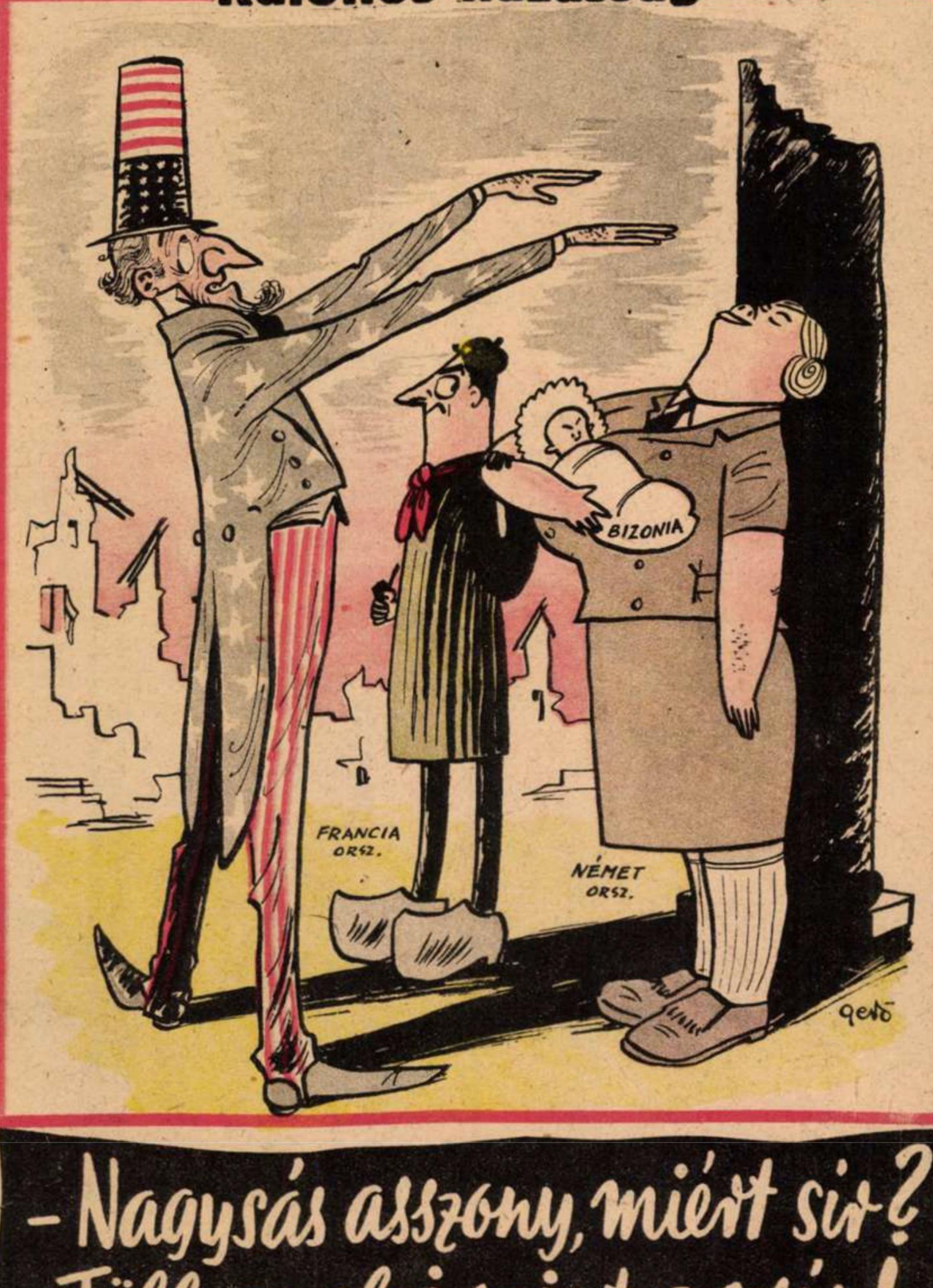
BIZONIA
FRANCIA ORSZ.
NÉMET ORSZ.

-Nagysás asszony, miért sir?
-Több az olaj, mint a zsir!

UNO-népkonyha

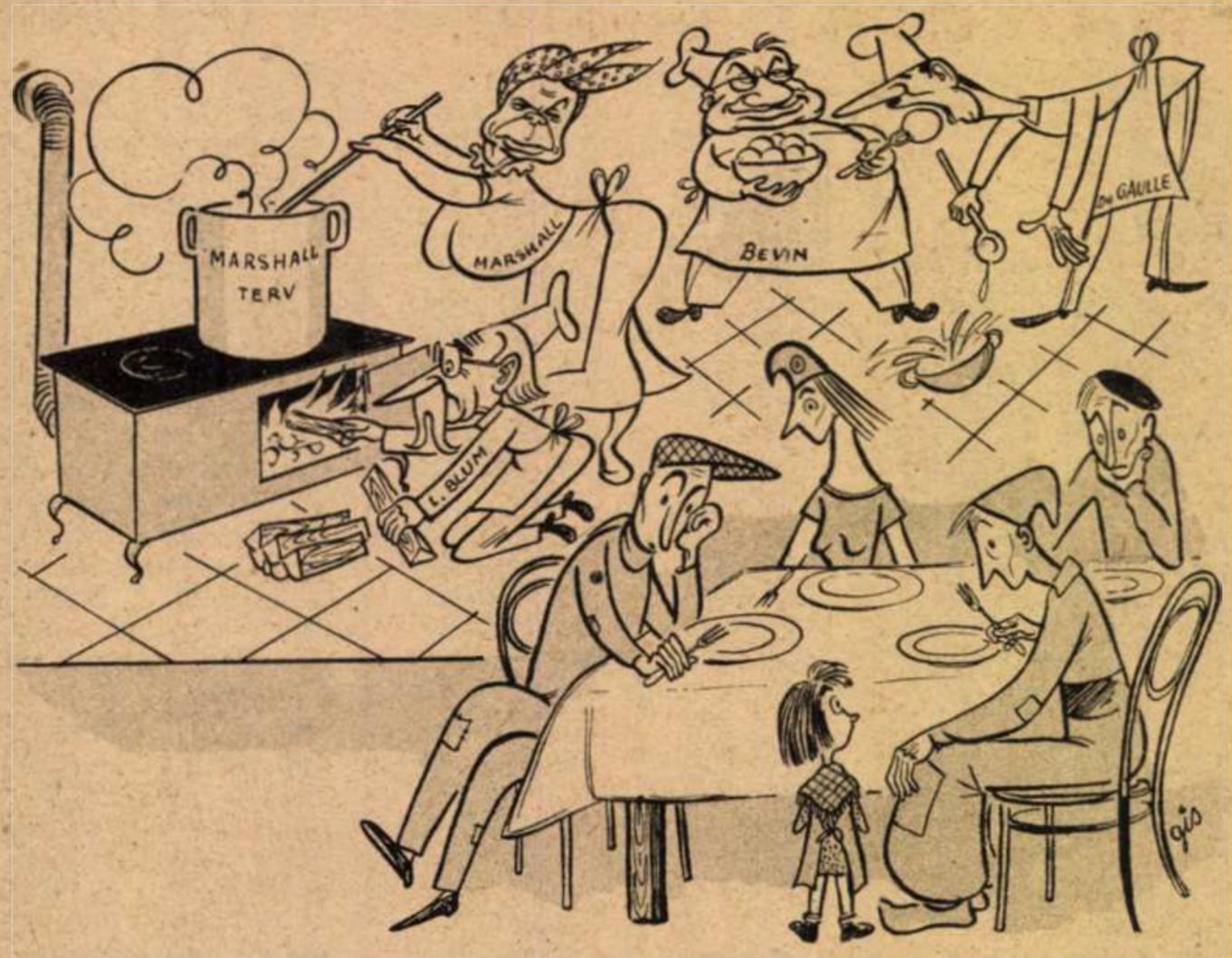

— Azok ott a konyhán folyton kifőznek valamit, a mi tányérjaink mégis mindig üresek...

Mr. Tiproy három lánya

Akkoriban New Yorkban az 57th Street-i „Bucan" vendéglő volt a főhadiszállásom és lassankint kezdtem megismerni a törzsvendégeket. Különösen rokonszenves volt egy köztiszteletben és közbecsületben álló ötvenkörüli, őszülő úr, bizonyos Mr. Tiproy, aki kellemes, csendes modorával és találó megjegyzéseivel tűnt ki a vendégek közül.

Eleinte csak köszöntünk egymásnak, aztán beszélgetni kezdtünk és egyre jobban megszerettem ezt a Tiproyt, aki a nap, vagy éj bármely szakában ott volt található a vendéglőben, ami Amerikában, ahol a rohanást kitalálták, szokatlan jelenség volt.

Már mindent tudtam Tiproyról, csak azt nem sikerült megtudnom, hogy mi a foglalkozása. De ez is kiderült lassankint és megtudtam, hogy Tiproynak három lánya „dolgozik" az utcán és a papa innen, a vendéglőből vigyáz rájuk, nehogy elzülljenek.

„A pénz az utcán hever az ilyen szép lányok számára, csak le kell feküdni érte." — volt Tiproy kedvenc szavajárása, aki imádta három dolgos lányát és nem győzte dicsérni őket:

— Nem is hinné uram, milyen szép és rendes lányok ezek. Minden centet hazaadnak és szépek, fiatalok, tehát sokat keresnek. Nagyon boldogok vagyunk. Az én nevelésem! — tette még hozzá büszkén.

Egy napon Tiproy urat nagyon rossz állapotban találtam meg a vendéglőben. A köszönésemet alig fogadta és látszott rajta, hogy ivott. Eleinte hagytam bánkódni, de később odamentem hozzá, hogy megvigasztaljam. Akkor már kissé részeg volt:

— Valami baj van uram? — kezdtem finoman.

— Az nem kifejezés! — mondta és a szeme könnyes volt.

— Segíthetnék talán valamiben? — firtattam. A bánatos apa legyintett:

— Rajtam már nem lehet segíteni. Madge elzüllött. Beleszeretett egy soffőrbe és hozzá akar menni feleségül. Abbahagyja a munkát. Iszonyú ez egy apának!

Vigasztalni próbáltam:

— Még így is marad két lánya, akik dolgoznak tovább.

— De a szégyen uram, a szégyen! Nem merek emberek közé menni, hiszen mindenki tudja már, mi történt. És a másik két lányomnak sem merek a szemébe nézni ezek után. Lehet, hogy megölöm magam, vagy ami még rosszabb, dolgozni megyek én magam.

Nagyon sajnáltam Tiproyt, a bánatos apát. Sírni akartam, de aztán közbejött valami.

(k. p.)

A nagyszülők is kötelezhetők tartásdíj fizetésére

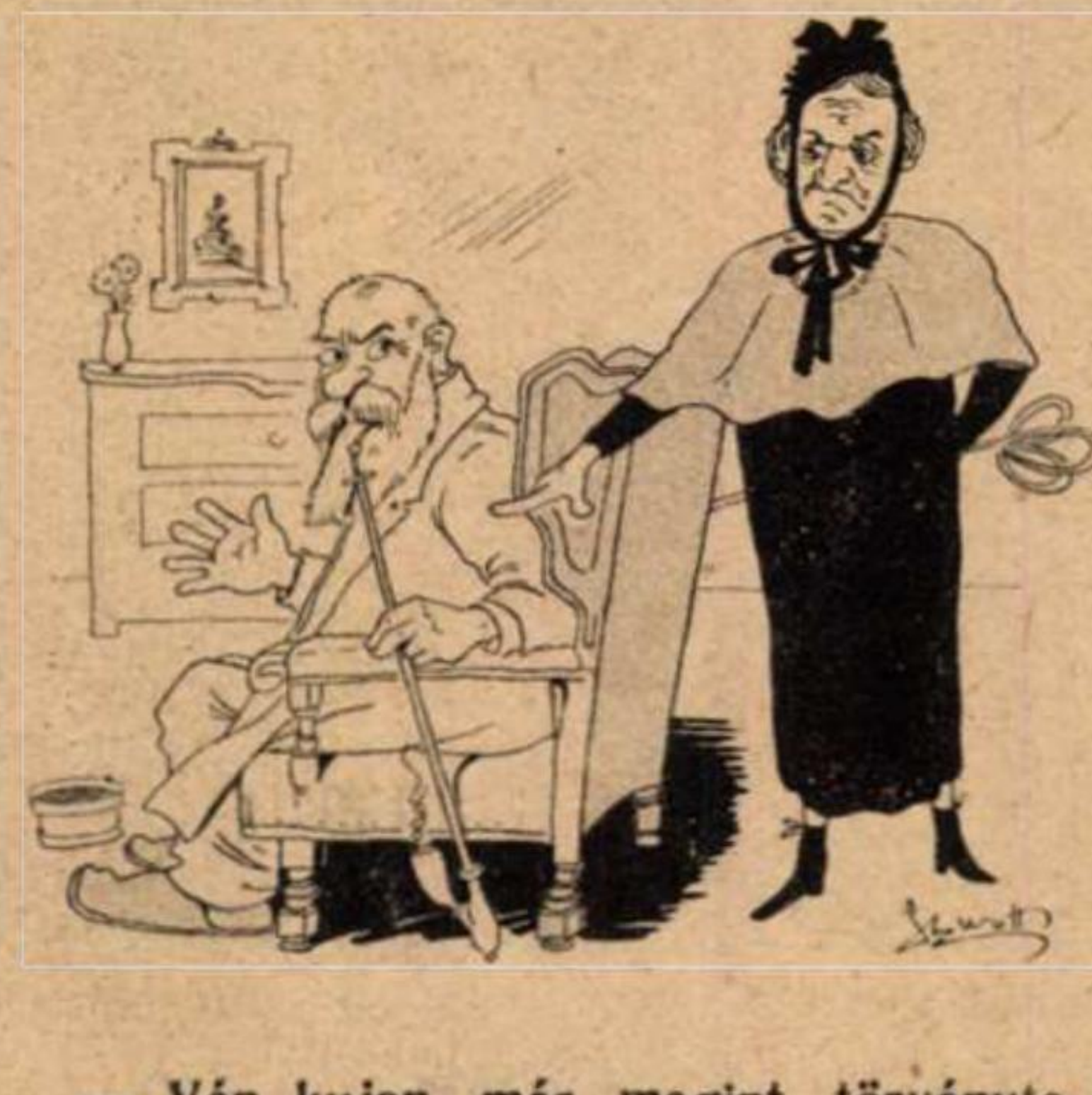

— Vén kujon, már megint törvénytelen unokád született...

Gyáva rab

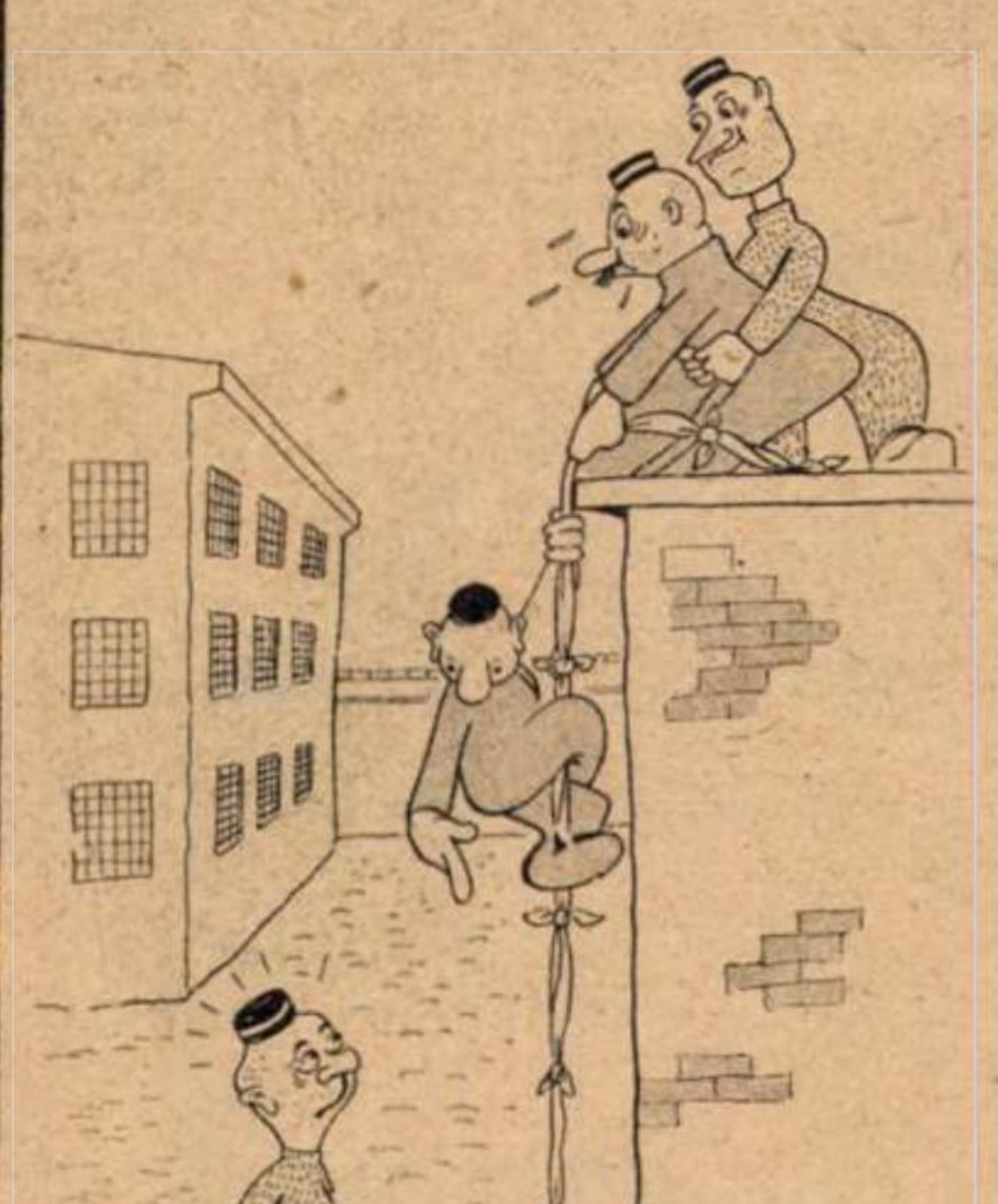

— Gyere, apafej, te is meglóghatsz innen fentről.

— Nem merek felmászni, hapsi, mert én visszaeső bűnös vagyok...

Nácitlanítás Bizóniában

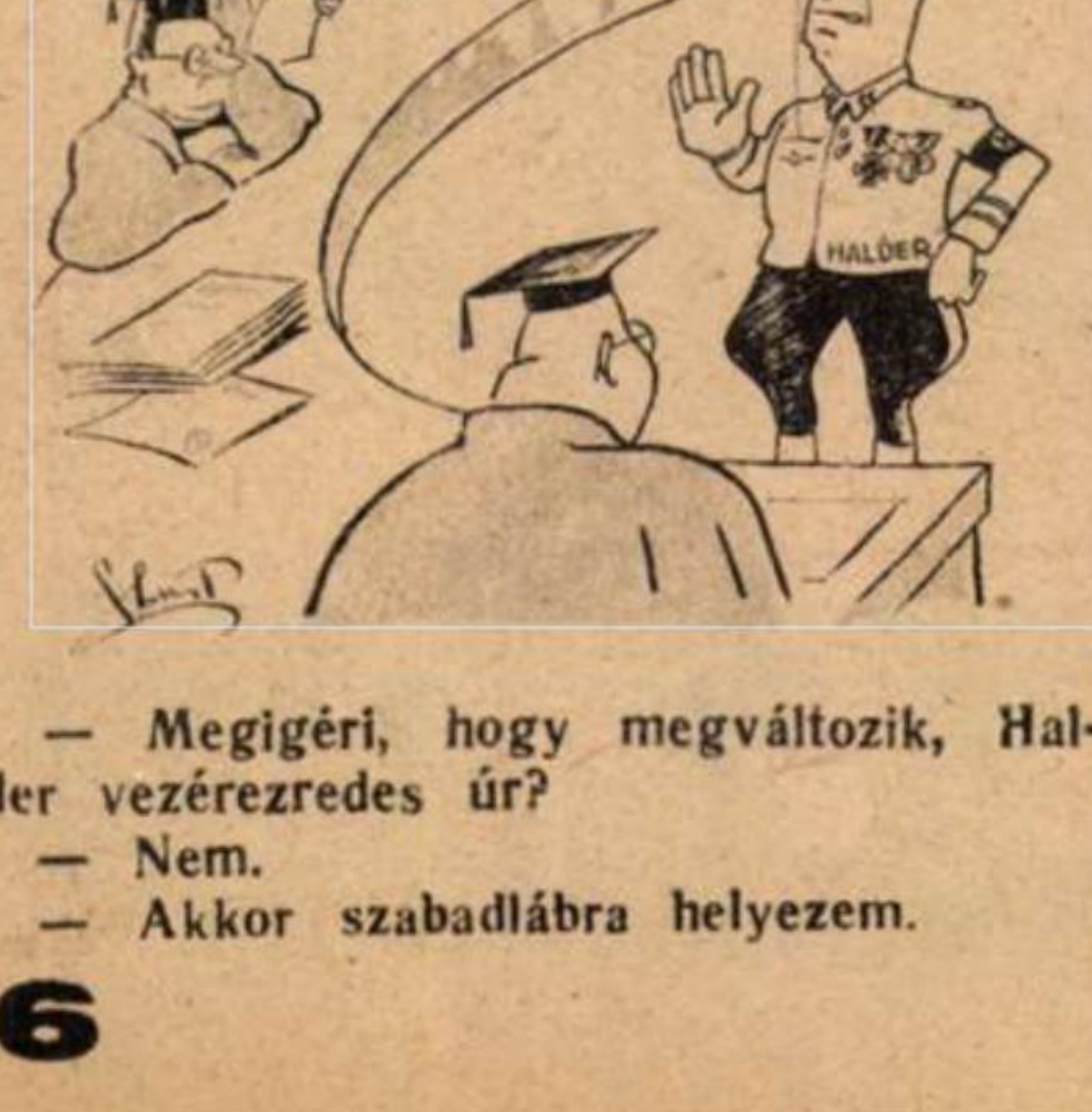

— Megigéri, hogy megváltozik, Halder vezérezredes úr?
— Nem.
— Akkor szabadlábra helyezem.

E heti absztrakt festőnk

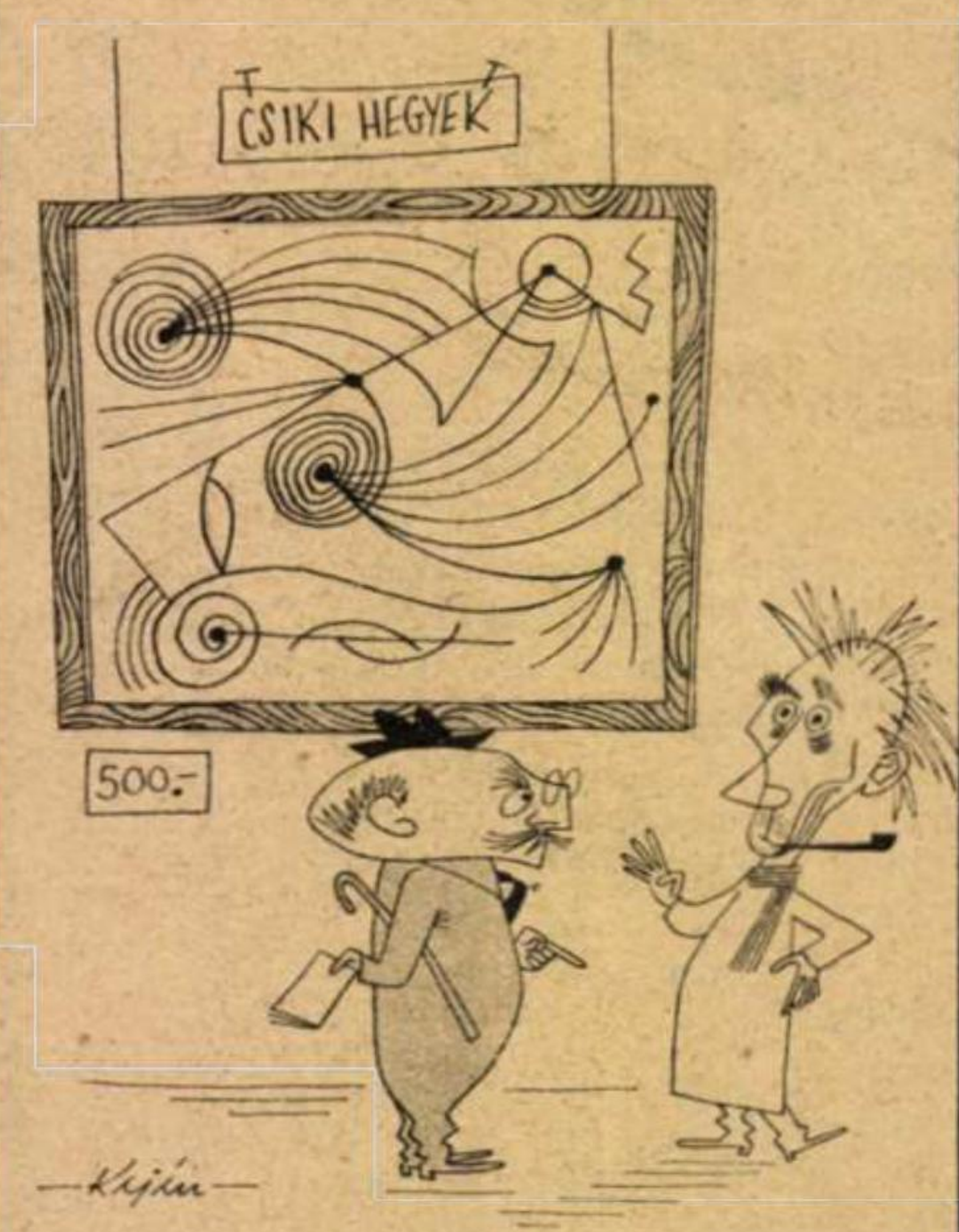

— Ötszáz forintot merészel kérni a „Csiki hegyekért"?!

— Bocsánatot kérek, de nekem négyszáz kilométert kellett utaznom odáig, mert én nem festek hasból.

Zumbika

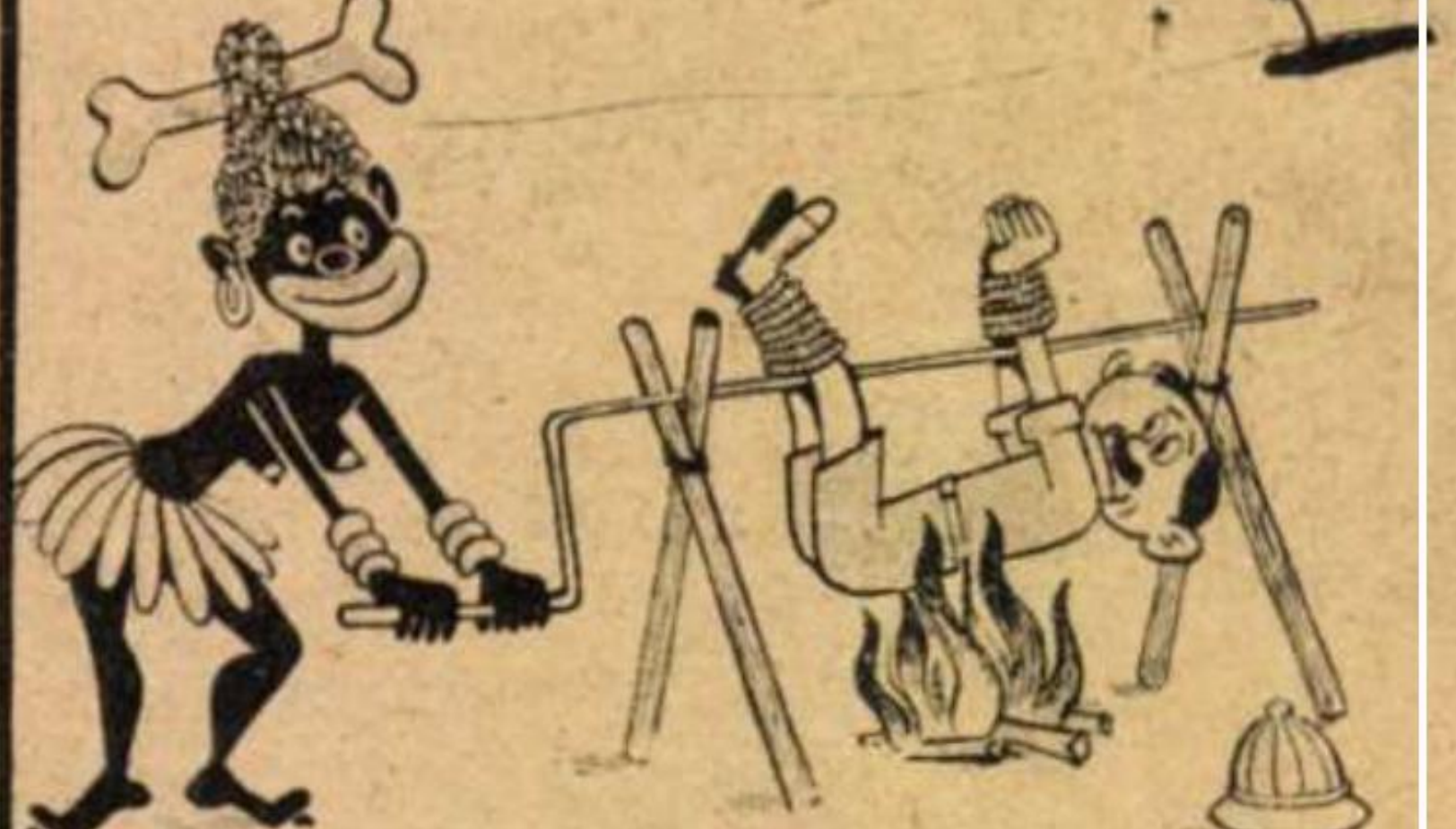

és a nyárspolgár.

Az alpesi túrista

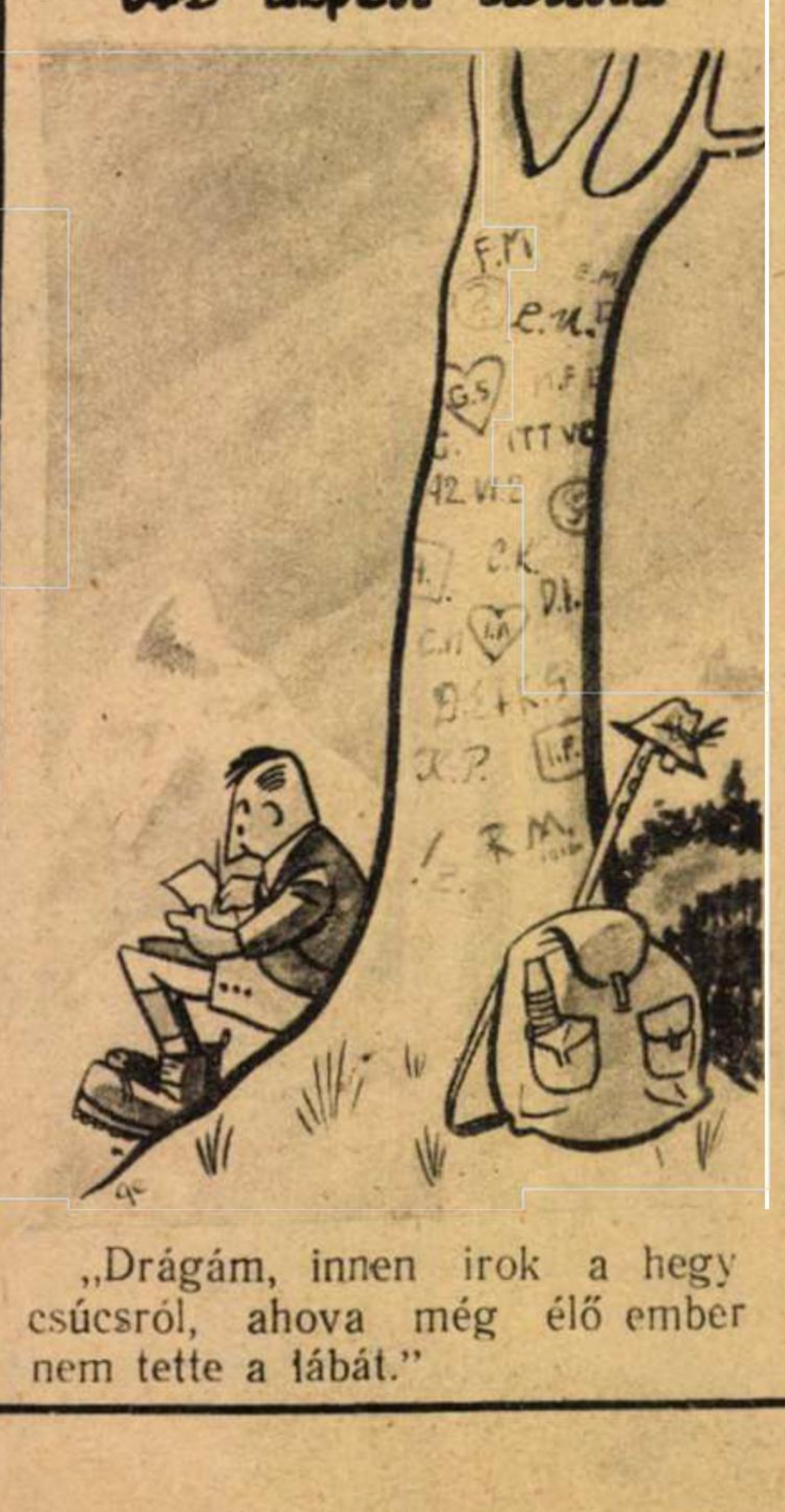

„Drágám, innen irok a hegy csúcsról, ahova még élő ember nem tette a lábát."

MAJOR SICU

Major Sicu, a mostanában elhunyt világhírű rajzoló sokáig élt Hollywoodban, ahol atyai tanácsadója volt az ottani magyaroknak.

Egyik barátja felkereste és izgatottan mesélte neki:

— Képzeld, Sicukám, szeret! Szeretem! Engem, a kis senkit! Ő, a nagy színésznő! Férjes asszony! Megmondom a nevét, de könyörgöm, légy diszkrét. El ne meséld senkinek!

Sicu cinkosi mosollyal bólintott:

— Ne félj. Hallgatni fogok. Majd elmondod te magad mindenkinek.

Sicut, a barátai egymásközt „hulló falevél"-nek becézték, mert suttogva beszélt. Soha senki nem hallotta hangosan beszélni, veszekedni egyáltalában nem tudott. Detroitban találkoztunk és elmentünk egy „Silver Slipper" nevű lokálba, ahol egyszerre négy jazz-zenekar játszott és olyan lárma volt, hogy az ágyúlövést sem lehetett meghallani. Ennek ellenére Sicu suttogva beszélt és néha, a poeneknél, szégyenlősen elmosolyodott, de beszédéből egy szót sem lehetett érteni.

Amikor kiértünk az utcára megkérdeztem tőle:

— Sicukám, miről beszéltél benn abban a lármában? Nagyon mulatságos lehetett, mert folyton nevettél közben.

Sicu legyintett és halkan mondta:

— Igen, de elmondva nem hatnak.

(k.)

REGGEL MEGA
DÉLBEN MEGA

ESTE
MAGA
MEG A
MEGA

A borbély, a fodrász...

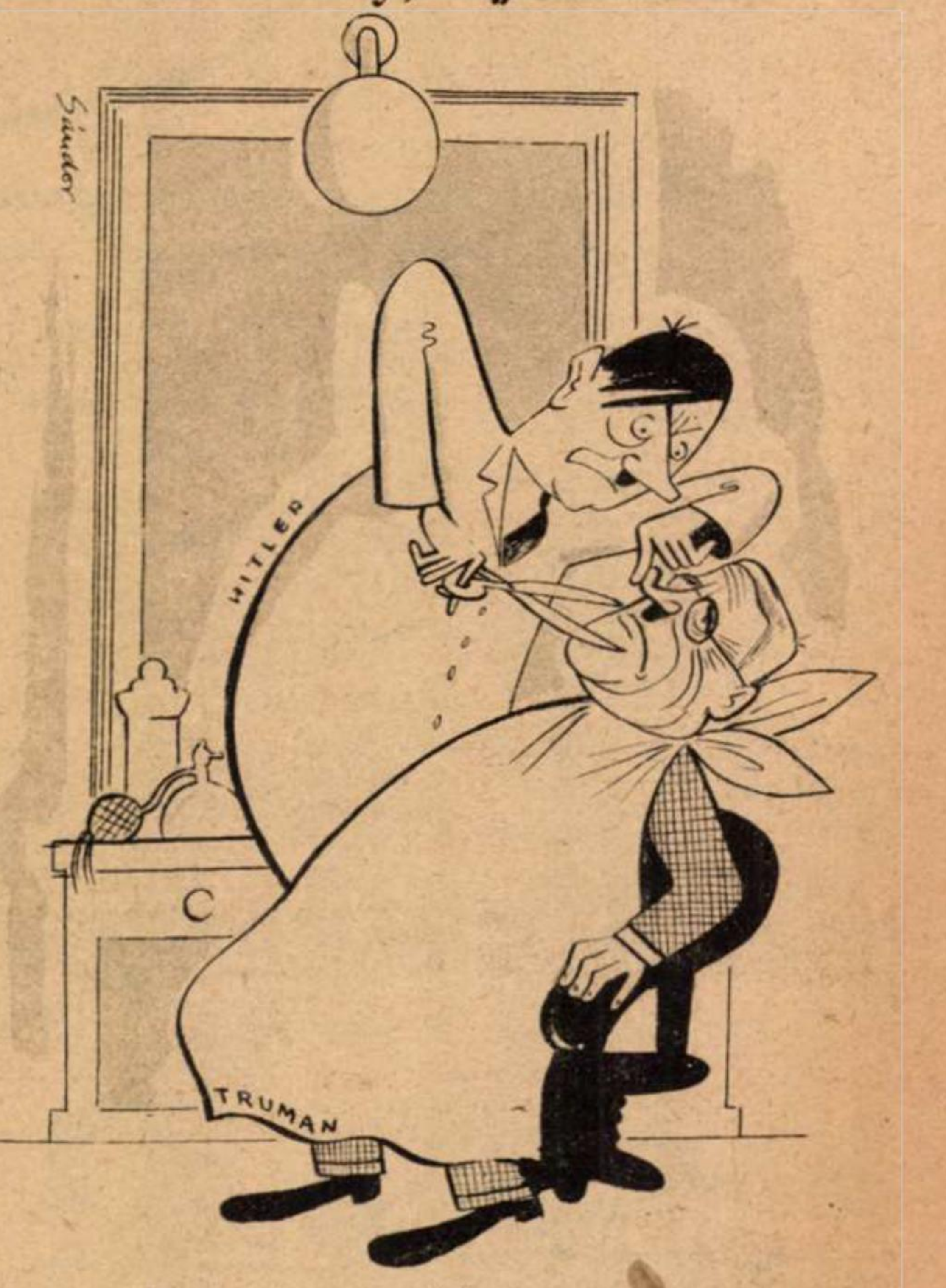

— Egy kicsit megigazítom és aztán alig lesz különbség közöttünk.

A dzsungel-drogériában

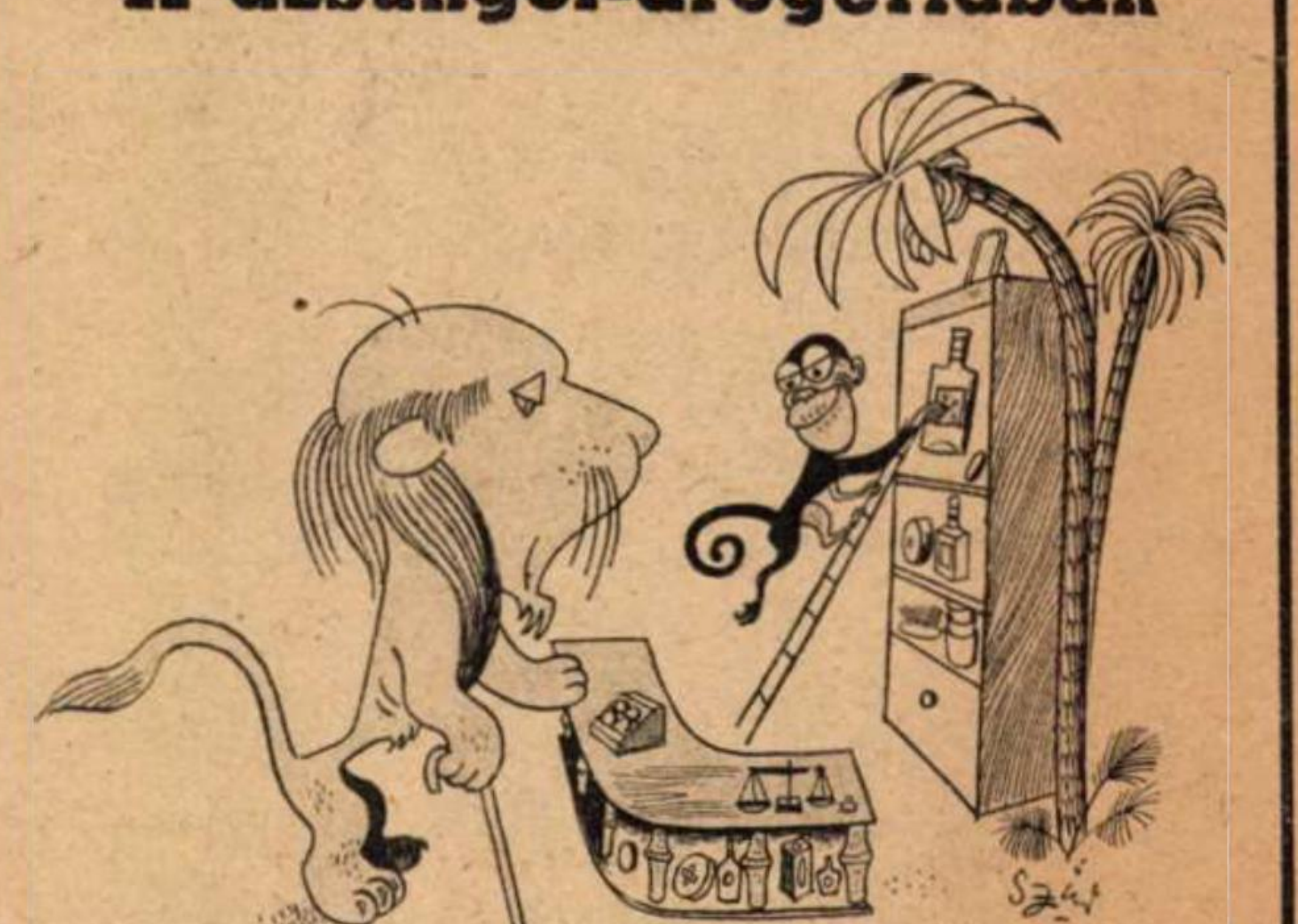

Az oroszlán: Mondja, van valami biztos szere hajhullás ellen?

Szeszből ballonkabátot készítenek

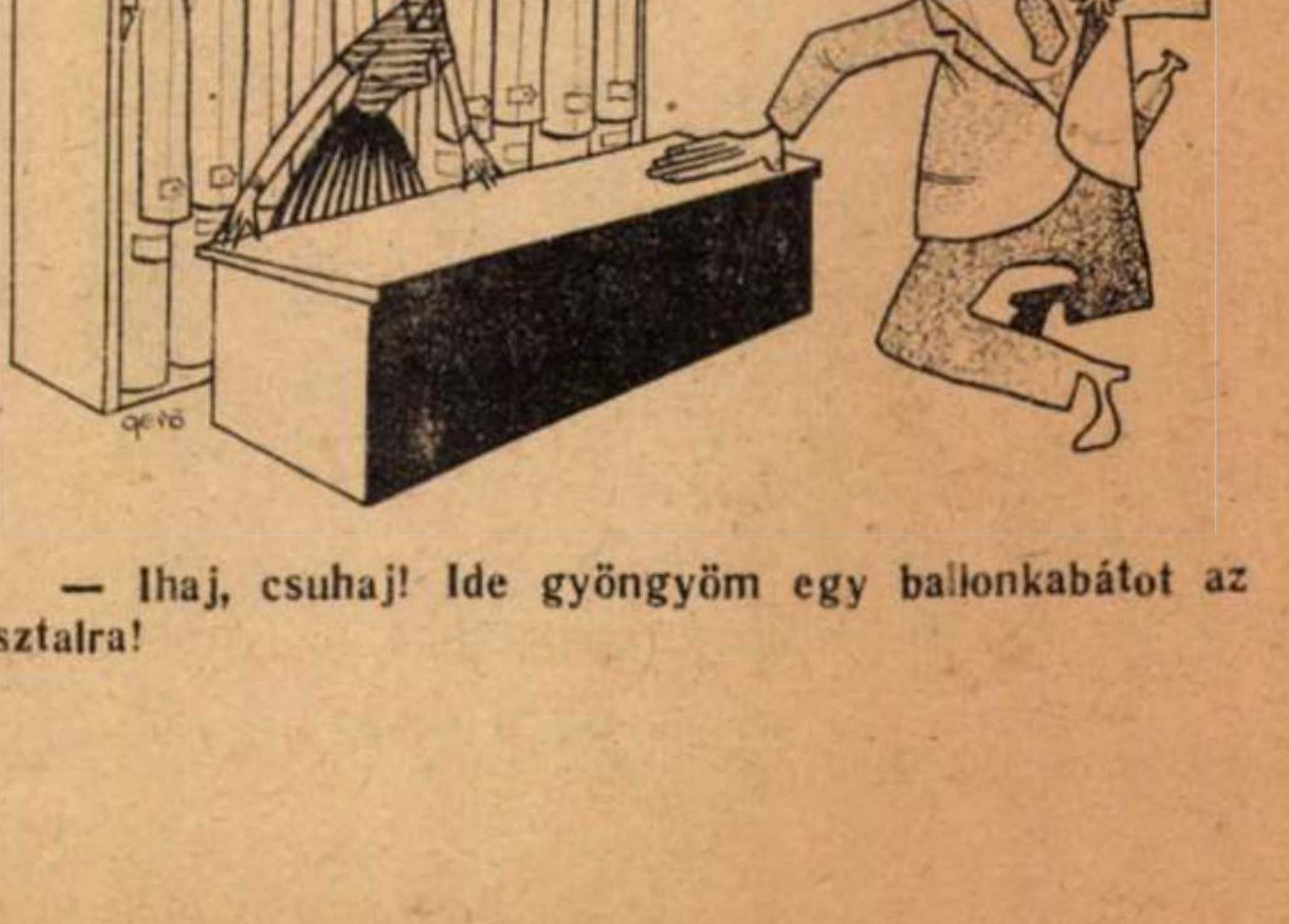

— Ihaj, csuhaj! Ide gyöngyöm egy ballonkabátot az asztalra!

Fizessenek a gazdagok!

Az udvariassági verseny átterjedt adóhivatalainkra is és máris érezteti jótékony hatását, amennyiben a konok nem fizetők az eddigi rideg kincstári felszólító űrlapok helyett mostanában ilyen meleghangú, baráti leveleket kapnak:

Szeretett Ügyfelünk

Adófőkönyvünk átnézése közben egyik túlbuzgó alkalmazottunk sajnálattal állapította meg, hogy Ön, nyilván másirányú hasznos elfoglaltsága miatt, folyó évi jövedelmi és vagyonadóját

1654 forint 24 fillért

nem fizette még be. Meggyőződésünk, hogy e csekélyke összeg messze elkerülte b. figyelmét, ezért ügyfeleink iránt mindig kötelező tisztelettel felkérjük, hogy alkalomadtán, ha véletlenül a XXI/b-kerületi adófelügyelőség környékén akad valamilyen dolga, ne feledkezzék el rólunk sem s ugorjon be hozzánk egy pillanatra, hogy ezt a szóra alig érdemes ügyet elintézzük. Távol álljon tőlünk, hogy mi Önt olyasvalamire beszéljük rá, amit anélkül is szívesen tenne, mégis felhívjuk nb. figyelmét, hogy adóhivatalunk korszerű kényelemmel és fényűzési adóval van berendezve. Az első emeleten espresso, hideg büffé, olcsó árak és udvarias adópénztárosok várják igen tisztelt adófizetőinket. (English spoken. On parle francais. Man spricht deutsch. Si parla italiano.) Második emeletünkön étterem és kabaré működik, ahol is állandó kacagóorkán közben egyenlítheti ki a fentebb már említett

6244 forint 74 fillér

jövedelmi és vagyonadóját. Adóhivatalunk éjjel is nyitva van. Tánc reggel 5-ig. Este 10-től a pálma-(egyenesadó)-teremben a népszerű **Fiskális Juci** énekel. A zongoránál **Revizor** Frédi.

Természetesen tudatában vagyunk, hogy Önnek esetleg nehezére esnék az előbb már említett

11.756 forint 45 fillér

jövedelmi és vagyonadót egyszerre kiegyenlíteni, ezért módot adunk Önnek, hogy ezt a csekély összeget reggel 8-tól este 12-ig tizenhat egyenlő részletben fizethesse be. Ha a vázolt körülmények ellenére mégis nehezére esnék hivatalunkat felkeresni, ne vegye zaklatásnak, ha arra kérjük, hogy a már jelzett

18.651 forint 04 fillér

jövedelem és vagyonadóját a csatolt postatakarékpénztári lapon szíveskedjék befizetni. Ha ezekután sem volna hajlandó fizetni és levelünket tiszteletlen megjegyzés kíséretében küldené vissza, akkor egyidejűleg kényszerítve éreznénk magunkat arra, hogy az előzőkben már említett

26.107 forint 12 fillér

jövedelmi és vagyonadóját a törvényes késedelmi kamatokkal együtt elsőosztályú zenés végrehajtás útján vasaljuk be. Az árverést szüretimulatsággal egybekötve október 7-én tartjuk meg. Abban a reményben, hogy a közöttünk fennálló jó kapcsolatokat tovább fokozhatjuk, szívélyesen üdvözöljük s kérjük, hogy a mellékelt rózsacsokrot kedves neje őnagyságának tiszteletünk jeléül átadni szíveskedjék.

A kiadmány hiteléül:
Szegedi Emil.

Karinthy Frigyes utcát kap

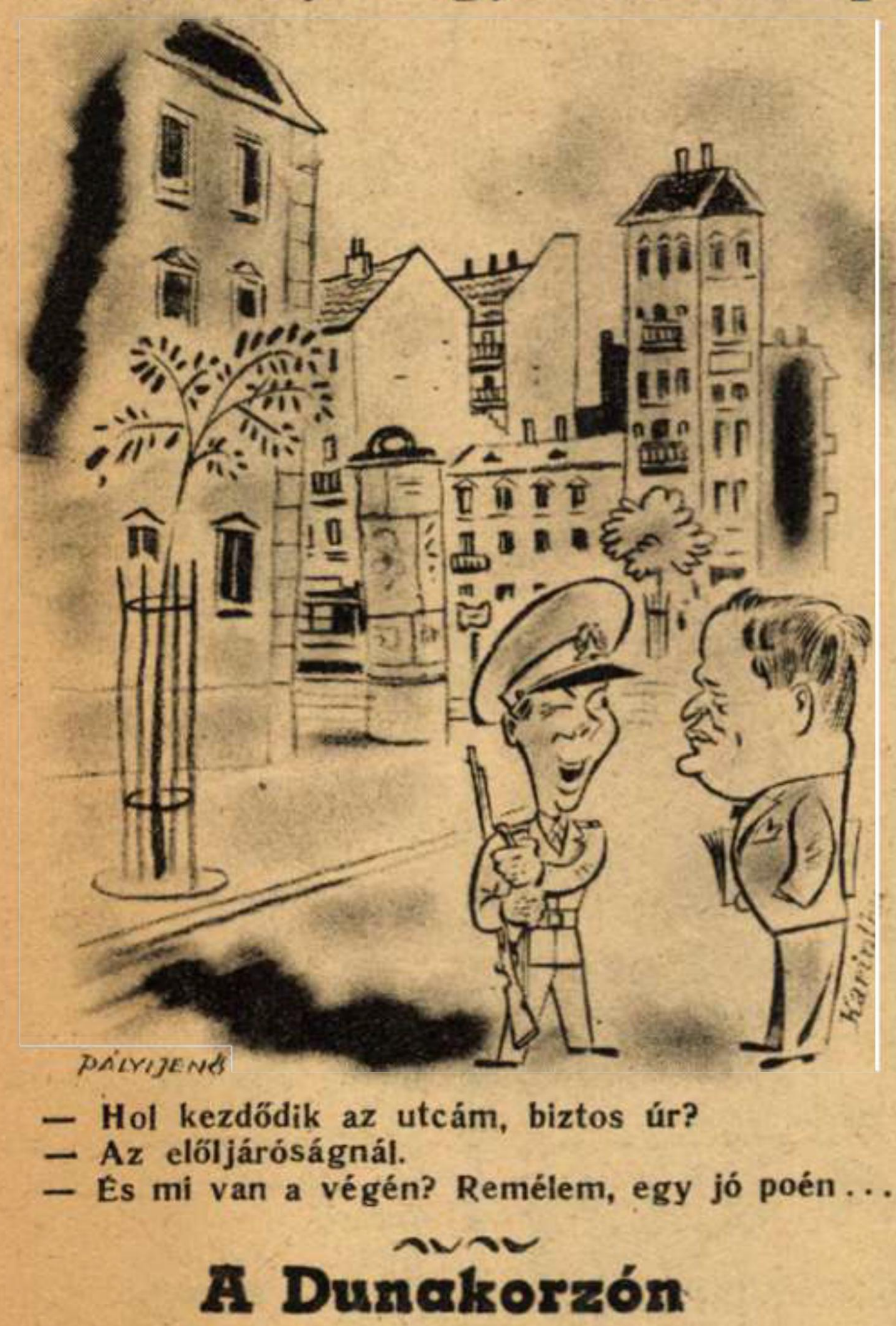

— Hol kezdődik az utcám, biztos úr?
— Az elöljáróságnál.
— És mi van a végén? Remélem, egy jó poén...

A Dunakorzón

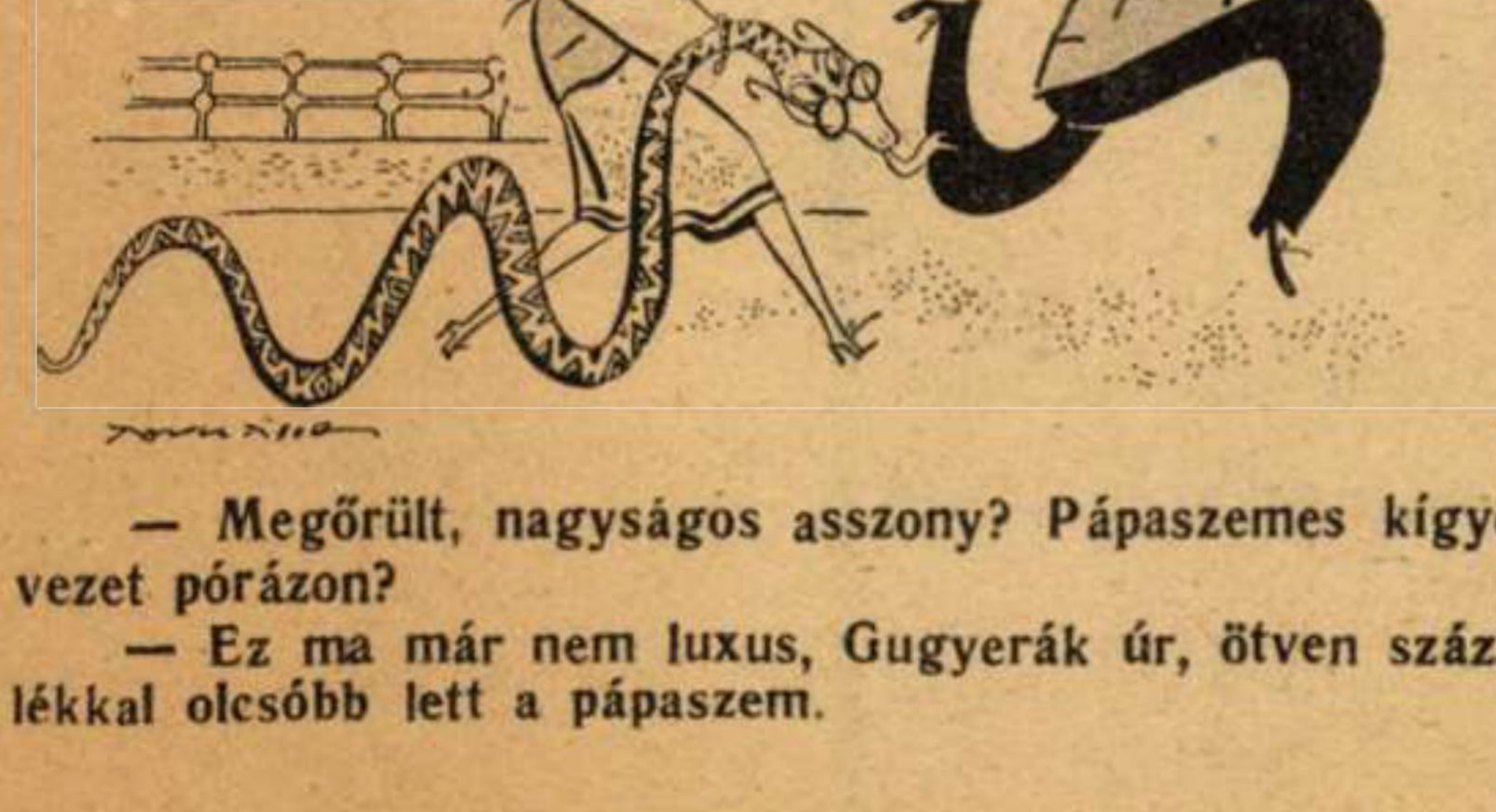

— Megőrült, nagyságos asszony? Pápaszemes kígyót vezet pórázon?

— Ez ma már nem luxus, Gugyerák úr, ötven százalékkal olcsóbb lett a pápaszem.

A szegény kis Truman panaszai

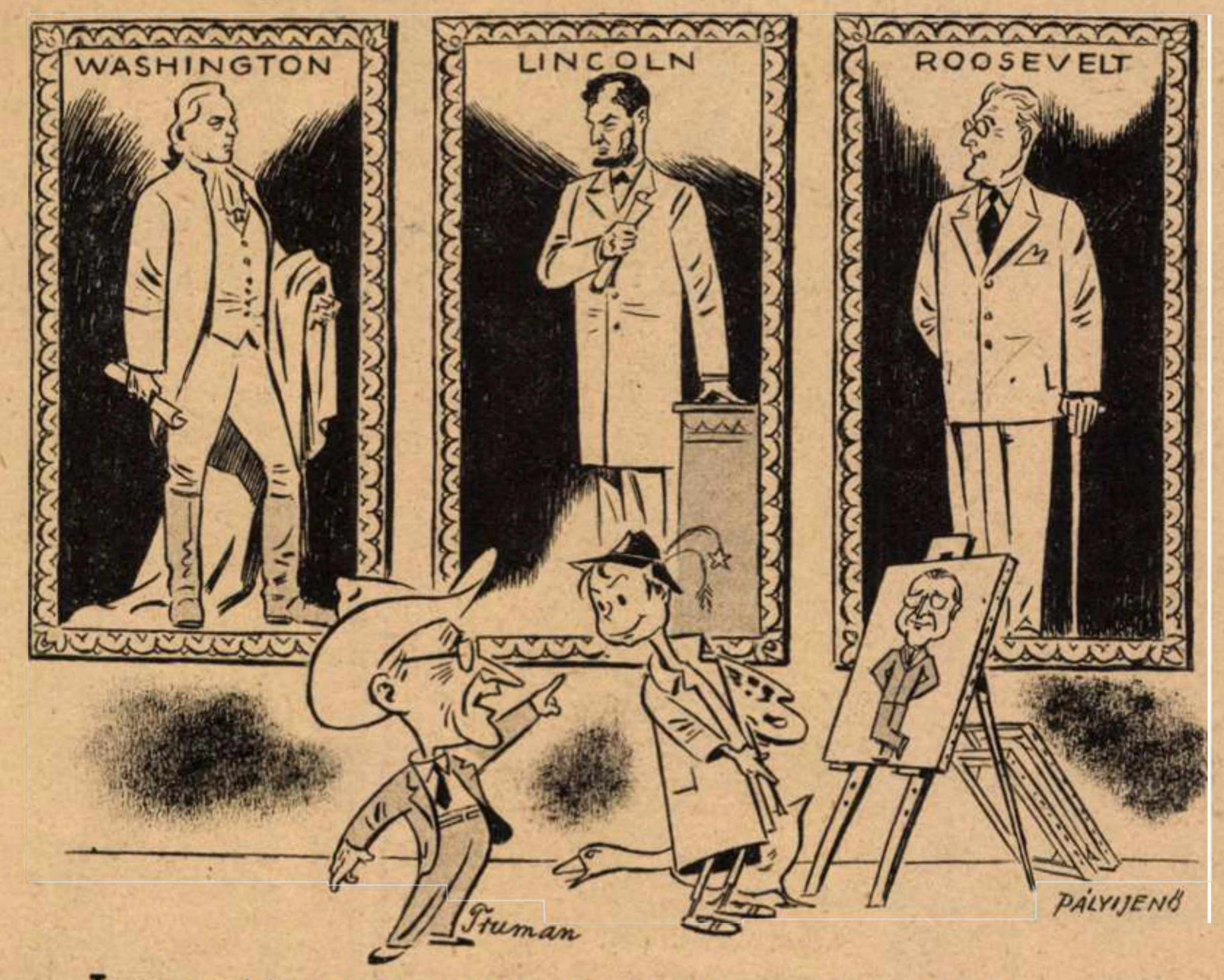

Truman: Mi az, Matyikám? Engem ilyen kicsire fest?
Ludas Matyi: Ezekhez képest nem lehet magát elég kicsire festeni

A társbérlő hazajön

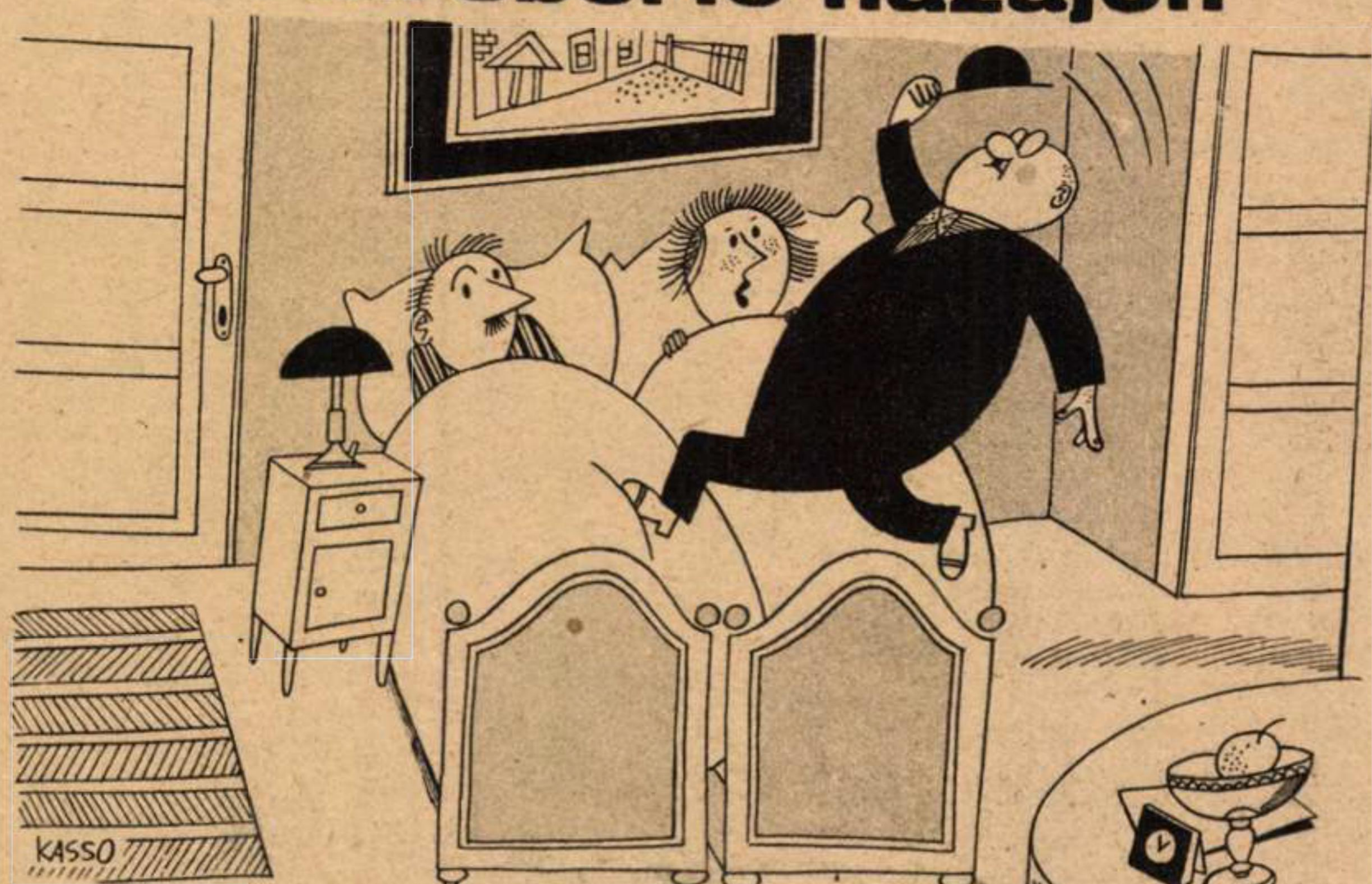

— Jóestét kívánok!

egy krumpli
LEVELEI

1946 szeptember.

Kedves Sertés úr!

Megkaptam levelét, amelyben kér, hogy legyek a köritése. Ön kissé beképzelt! Hát minek néz engem? Jó atyám, Gugyerák úr, a Ló-utcai fűszeres, engem a pult alatt nevelt, még a vevőtől is óvott, hát, hogy képzeli, hogy most egy egyszerű sertés mellett fogom leélni köritésként az életemet?

Kérem, hogy sértő ajánlataitól a jövőben megkímélni szíveskedjék.

Krumply

1947 szeptember.

Sertikém!

Régen láttalak. Csak nem hidegültél el tőlem? Gondolj arra, hogy milyen forrón sercegtünk együtt a zsírban!

Holnap este várlak a Gellért étteremben.

Krumpilid

1948 szeptember.

Sertikém, elérhetetlen álmom!

Itt fekszem a Széll Kálmán-téri piacon, egy krumplihegy tetején és rólad álmodozom. Könyörgöm, tekints le még egyszer rám! Inkább élnék veled egy egyszerű bádogtányérban, mint itt a magányban, ahol még a vevő se jár. Egyetlen drága Sertikém, legyen szíved, májad, veséd és velőd és könyörülj meg a te szegény elhagyott köritéseden.

Csülkeidet csókolja
a te szerencsétlen Krumpilinkód.

Ez csak logikus

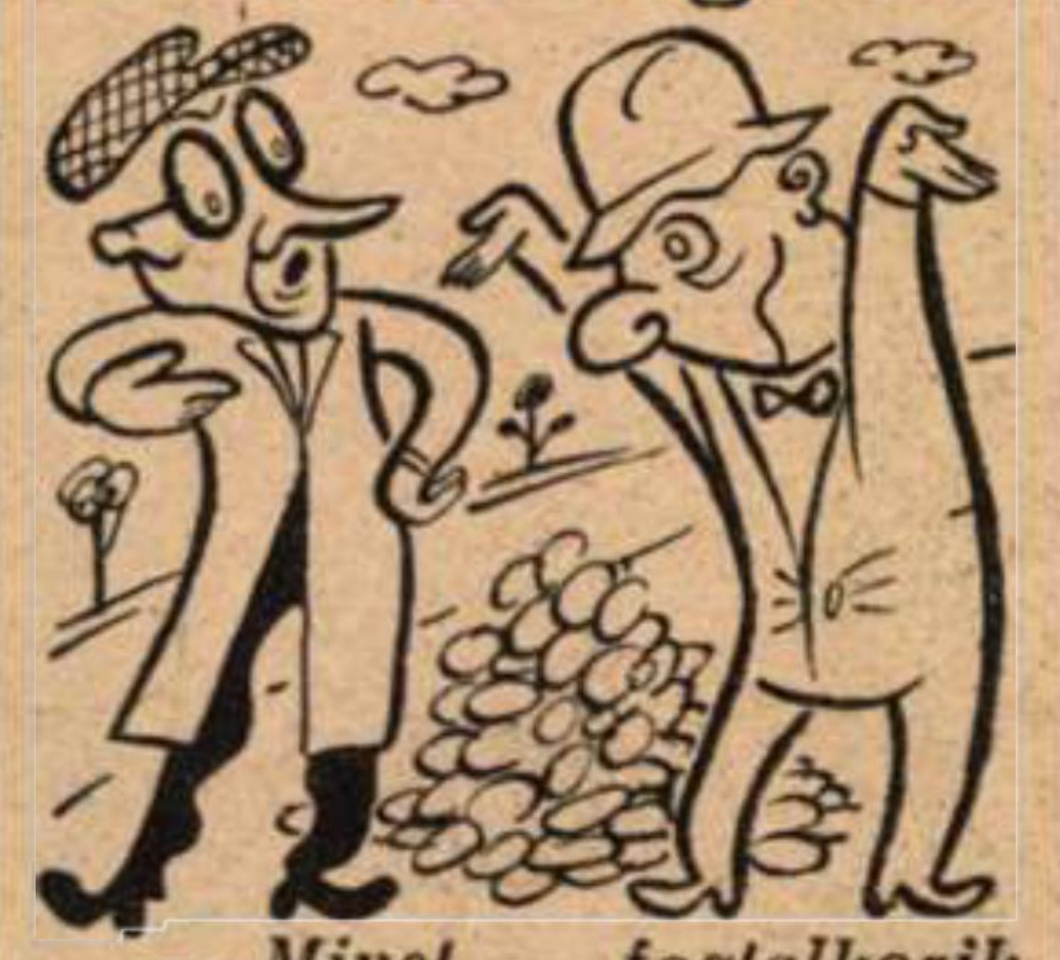

— Mivel foglalkozik mostanában, Gugyerák úr?

— Krumplival kereskedem.

— És megy az üzlet?

— Megy a fenét. Annyi van belőle, hogy a kutyának se kell.

— Hát akkor miért foglalkozik vele?

— Mert egy ismerősöm tanácsolta.

— Nagy marha lehetett az illető.

— Dehogy volt nagy marha. Ő még akkor tanácsolta, amikor még nagy cikk volt a krumpli, mert nem lehetett kapni.

— Hát miért nem kereskedett akkor vele?

— Mert akkor nem lehetett kapni.

Nehéz nem hízni!

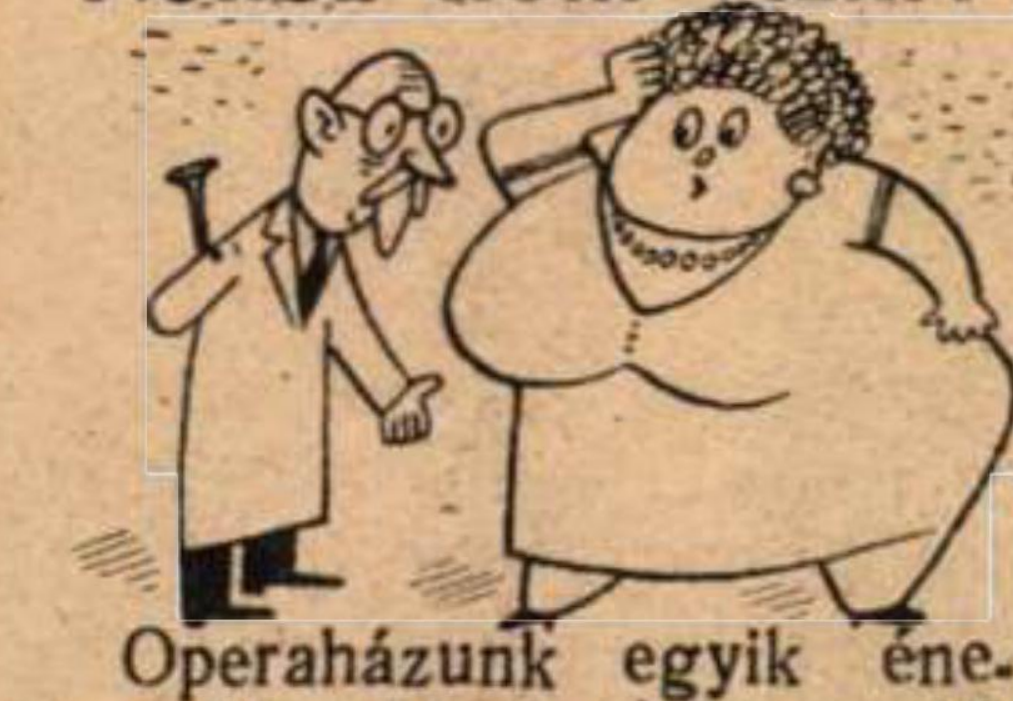

Operaházunk egyik énekesnője akinek alakja majdnem győztesen vetekszik hangjának csodálatos terjedelmével, felkereste a háziorvosát.

— Doktor úr, ez így nem mehet tovább! Ajánljon valamit, amitől karcsubb leszek...!

— Egészen könnyű testmozgást kell végeznie — felelte az orvos, majd amikor meglátta a művésznő szemeiben a kérdést, mosolyogva hozzátette:

— No igen, valahányszor megkínálják valami jó falattal, ingassa a fejét jobbra-balra...

Üzleti tárgyalás

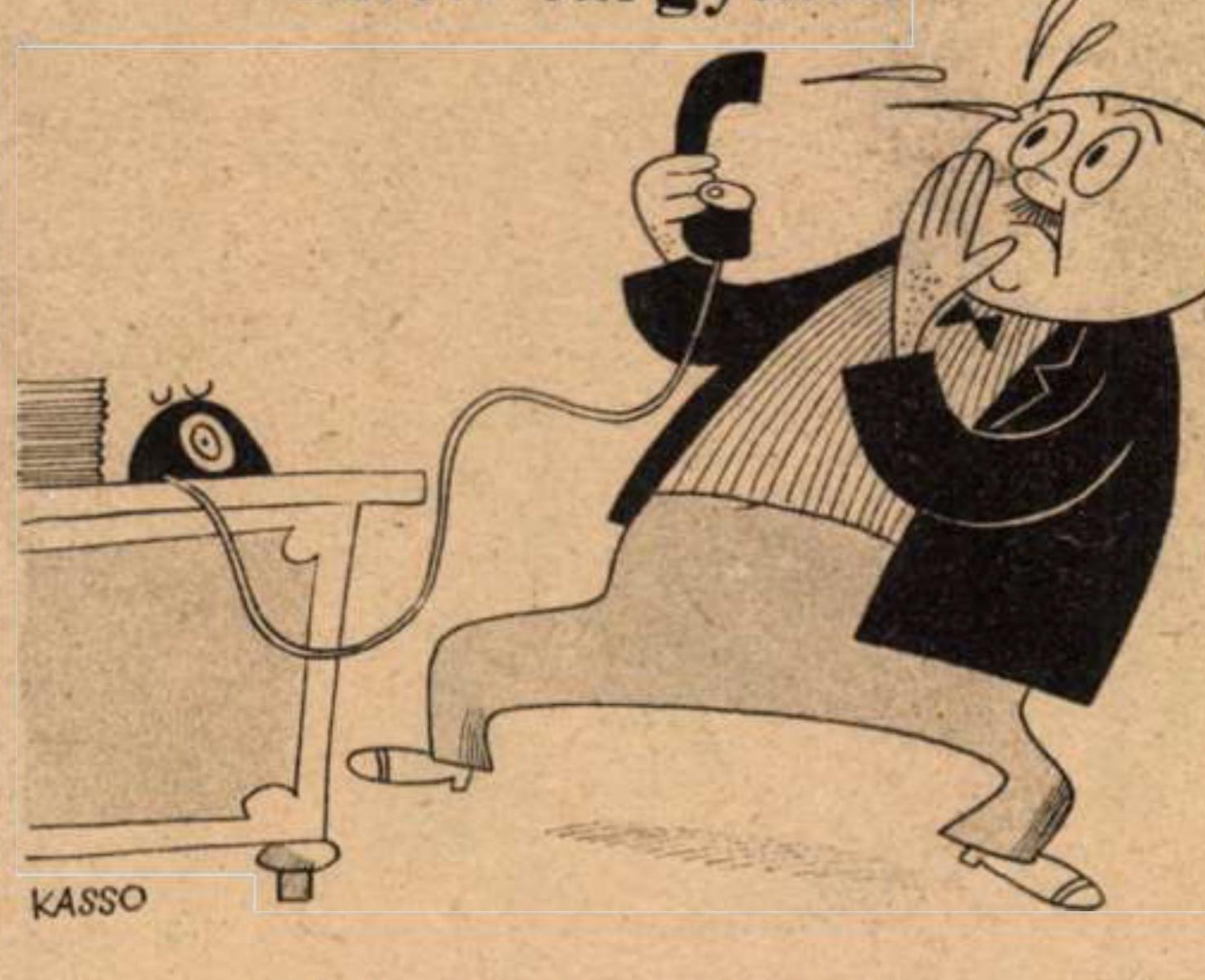

— Hallatlan! Szembeköpött!

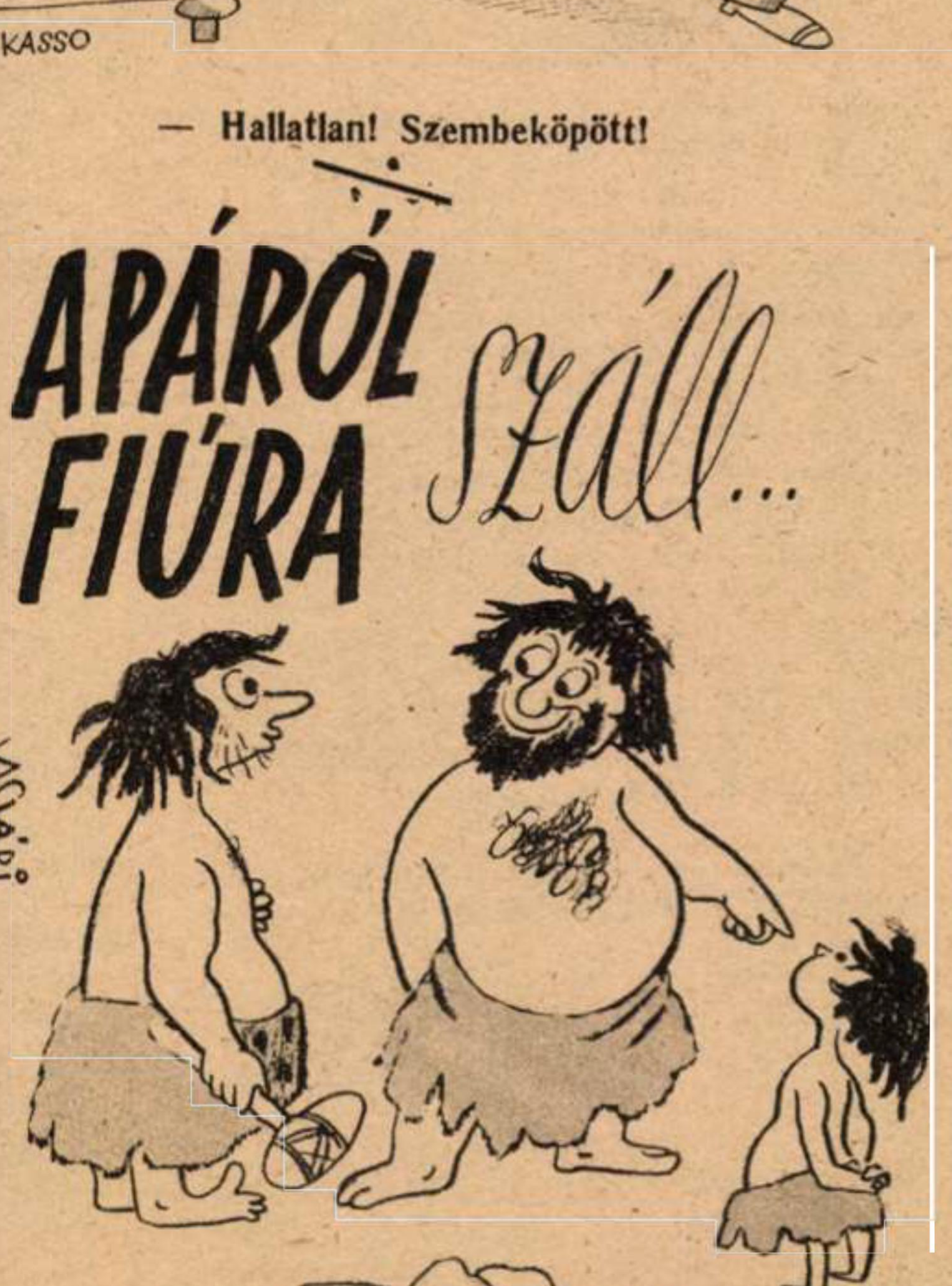

Az ősember: - Ez a kisfiam. Ősembert nevelek belőle!

Aki még ma is várja a felszállási parancsot

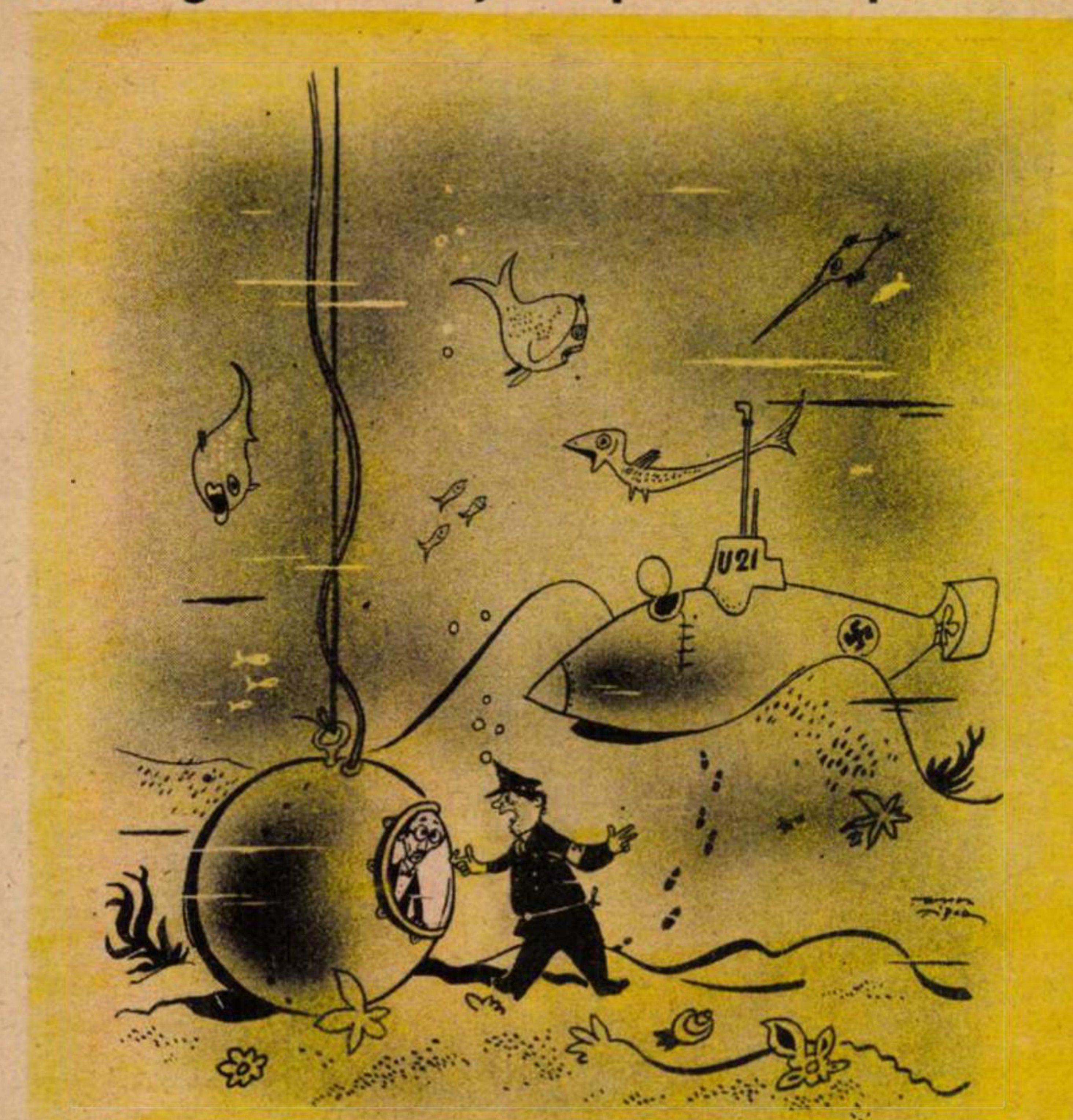

— Halló, Piccard úr, nem tudja véletlenül, vége van már a háborúnak?

Kofách és a pesti sajtó

Írta: Kishont Ferenc

A „Cafat" című vicclap szerkesztőségében az egyik tehetséges gyakornok izgatottan rohant be a szerkesztőjéhez

— Jó kis dolgot fedeztem fel egy régi élclapban! — ujjongott. — „Kohn belép az irodába: — Főnök úr, el szeretném menni az anyósom temetésére! Azt feleli erre a főnök: — Én is...!" Jó vicc, mi?

— Pocsék, ezeréves és már többször megjelent nálunk! — állapította meg a szerkesztő. — Csak úgy lehet megmenteni, ha úgy írja meg mintha egy híres emberrel történt volna...! Például Kofách Tamással, a híres íróval...

— De nem fog Kofách megharagudni?

— Megharagudni...?! Propagandáért...?!

*

És a „Cafat" legfrissebb száma már hozta is „A beolvasás csimborasszója" címen az alábbi kis intimitást:

„Kofách Tamásról, a Tannenberg-díjnyertes íróról csak kevesen tudják, hogy milyen elképesztő humorérzékkel rendelkezik. Kofách mindig viccel, mindig tréfál, sosincs egy komoly szava sem.

Mult hét péntekjén a parlament folyosóján megszólította az inasa:

— Szeretnék, uram, elmenni az anyósom temetésére!

Kofách faarccal rávágta:

— Azt elhiszem. Én is!"

*

Kofách Tamás ezután napokig nem tudta, hogy miért kerülik őt néma megvetéssel az ismerősei, míg aztán az anyósa egy levelezőlapon meg nem írta neki, hogy: „...ha már a tiszteletnek az utolsó szikrája is kialudt magában, akkor legalább ne egy elcsépelt, szakállas viccel ízléstelenkedjen, maga hülye."

Kofách kétségbeesetten védekezett, hogy soha életében nem mesélt vicceket és még nem volt a parlamentben, de nem tudta magát sem anyósa, sem ismerősei előtt tisztázni, mert azok mindig átmentek a túlsó oldalra. Mikor pedig arról kezdtek az emberek suttogni, hogy „miből telik Kofách úrnak inasra", akkor felment a „Cafat" szerkesztőségébe és kikérte magának ezt a tónust.

*

— Érdekes — felelte a szerkesztő. — Mi kifogása lehet az író úrnak a propaganda ellen..?!

— Nem kell az ön propagandája! — verte Kofách az íróasztalt. — Nem az ön régi vicceivel óhajtom a hírnevemet megalapozni...!

— Másképp pedig nem megy!

Kofách azonban addig üvöltött, amíg a szerkesztő mély bocsánatkérések közepette meg nem ígérte, hogy vicces formában valamilyen helyreigazításfélét fog a „Cafat"-ban leadni, s a következő számban csakugyan meg is jelent az alábbi kis intimitás:

„A napokban Kofách Tamás látogatta meg szerkesztőségünket és nevetve emlékezett meg szerkesztőnknek a legutóbbi számban közölt és neki tulajdonított anyósviccről.

— Te öregem, ismersz — mondotta szerkesztőnknek —, hát merek én az anyósommal viccelni? Ez olyan volna, mint amikor a rabitól megkérdi a bóher: — „Mondd oh Rabi, mitől édes a kávé, a cukortól vagy a kavarástól?" — „A kavarástól bóherkám!" — „Akkor minek a cukor?" Feleli erre a rabi: Hogy tudjuk, meddig kell kavarni..."

Kofách a vicces helyreigazítás olvasása után őrjöngeni kezdett, felaprította a szalonbútorzatot és a konyhakövezethez verdeste magát. Ez azonban nem mentette meg attól, hogy másnap a fenyegető levelek százait ne kapja gusztustalan, antiszemita viccelődése miatt. Felesége megragadta az alkalmat, hogy visszamenjen az anyjához és Kofách mögött összesúgtak az emberek, hogy ő az, akinek még van pofája ilyen borzalmas, kőkorszakbeli viccekkel traktálni a szerkesztőket, akik nem mernek ellentmondani a híres írónak.

*

Kofách azonban nem olyan fából volt faragva. Erőt vett magán és „Nyilttér" formájában betette a „Cafat"-ba, hogy: „...a szájamba adott vicceket sose mondtam és jogosulatlan névbitorlás miatt megtettem a törvényes lépéseket." Mire a „Nyilttér" után két lappal az alábbi kis adomát közölte a kitűnő vicclap:

„Kofách Tamás a napokban megjelent kiadóhivatalunkban, hogy egy kis közleményt adjon le lapunkban. Az örökké vidám, kacagószemű íróember a kiadóhivatal kapujában összeütközött a volt házmesterével.

— Mondd, te egyedül borotválkozol? — kérdi Kohn.

— Nüná — mondja Kofách. — Duettben."

*

Kofách Tamás a legújabb sziporkázásának olvasása után lila lett és már-már úgy látszott, hogy gutaütést kap vagy kivándorol, de aztán váratlanul megvilágosodott az elméje, villamosba vágta magát és felrohant a „Cafat" szerkesztőségébe.

— Megjelent egy viccem a lapban...! — kiáltotta repesve a szerkesztő szemébe. — Kérem a honoráriumot! Egy forint huszat kapok...!

— Egy forint huszat...?!! — hördült fel a szerkesztő. — Irtóztatóan sok pénz az ám! És ez a vicc már ezer éves volt, uram...! Várhatja, amíg propagandát csinálok magának!

Queuille naplója

Hétfő.

A francia nép bizalma bennem összpontosul. Alig pár hete vagyok még csak szeretett miniszterelnökük, de már is hétmillióan sztrájkolnak. Fog ez menni!

Kedd.

Franciaország egy emberként áll mögöttem. Sztrájkolók száma hétmillióháromszáznyolcvanötezer.

Szerda.

Franciaország nem csalódott bennem, a sztrájkok pillanatnyi fennakadás nélkül folynak. Sztrájkolók száma hét és félmillió, umberufen, ahogy mi franciák mondjuk.

Csütörtök.

Nem szeretek dicsekedni, de a sztrájkolók száma már nyolcmillió nyolcszázezer. Ma beszéltem Blummal, aki azt mondta hogy csak egy Queuille van a világon és az is én vagyok.

Szombat.

Franciaország még mindig egy emberként áll mögöttem de a sztrájkolók száma húszezerrel esett.

Csak nem követtem el valami hibát?

Ludas Matyi azt üzeni

Könyvbarát. Az Új Magyar Könyvkiadónál most megjelent Nyekrasszov-regény, a „Fordul a kerék", az eddig megjelent háborús regények között talán a legjobb. A sztalingrádi harcokról szól, feltétlenül olvassa el!

Meghülyült a magányban

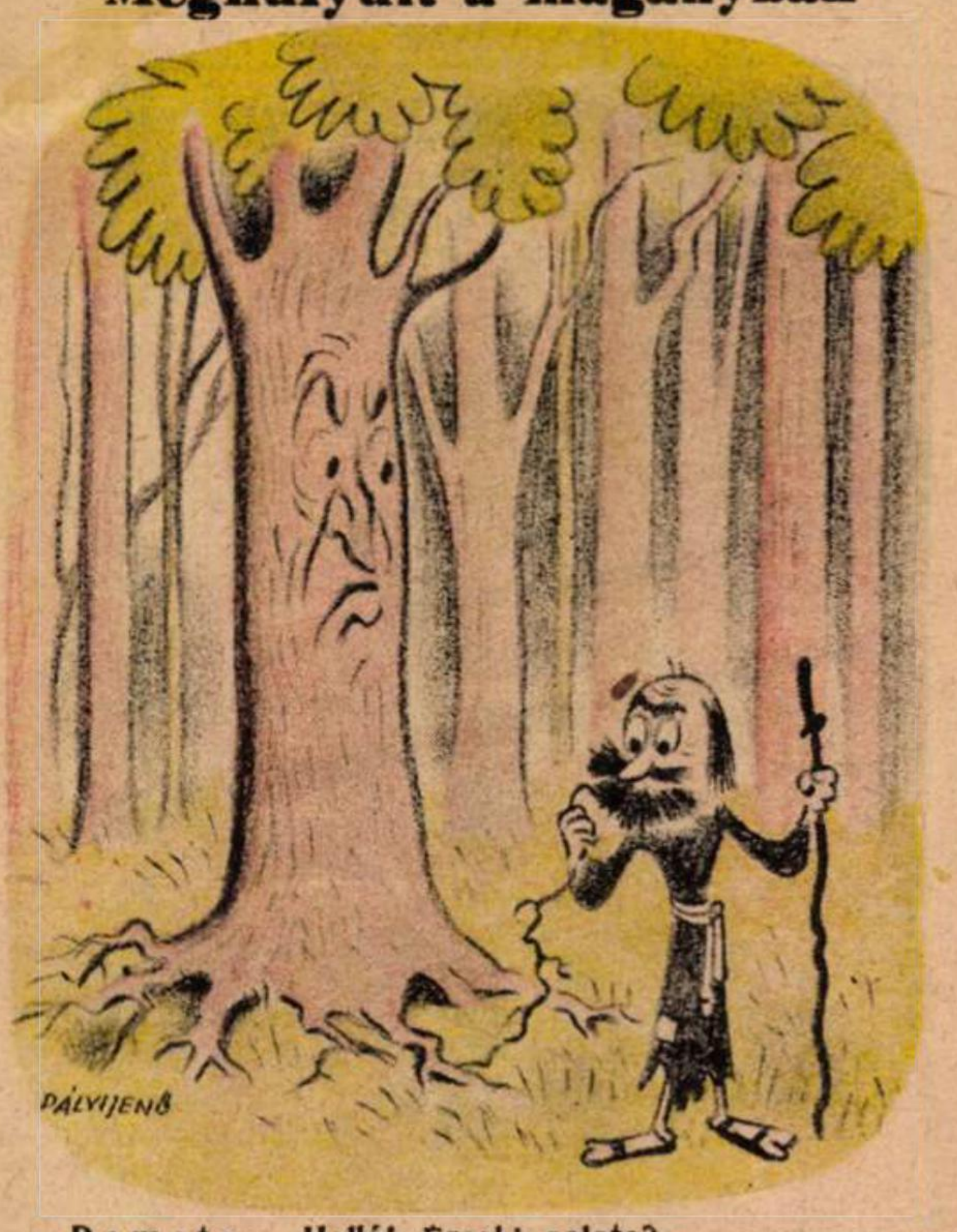

Remete: Halló! Érseki palota?

Belopta magát a hívők szívébe

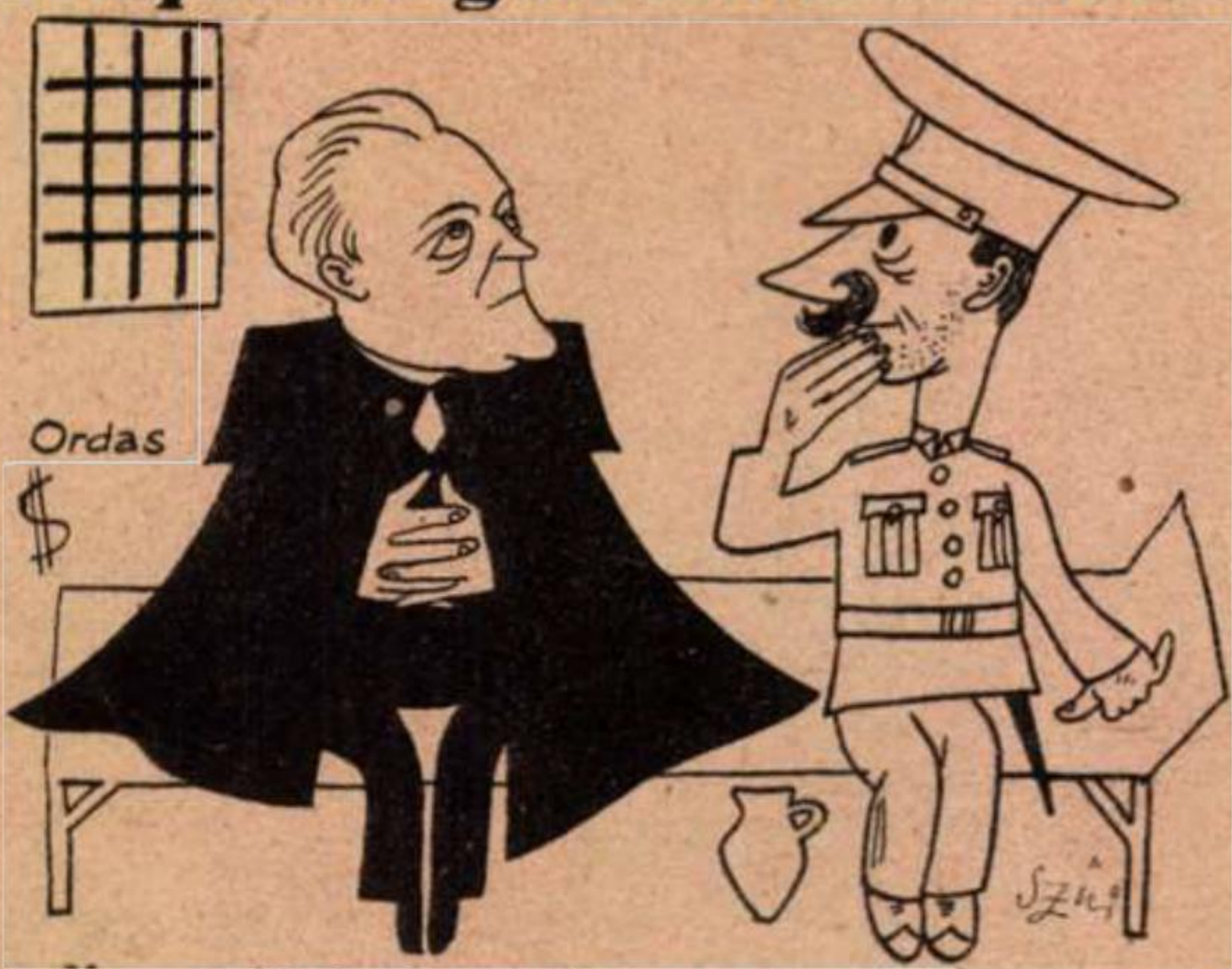

— Maga a hiveknek gyüjtött, püspök úr?
— Igen.
— Hát akkor mért nem adta oda nekik a pénzt?
— Ahhoz túlsok jött össze.
— Akkor mért nem adta egy részét?
— Az túl kevés lett volna.
— Dehát valamit mégis csak kellett volna adnia!
— Most már én is így gondolom.

A nyári szabadság után

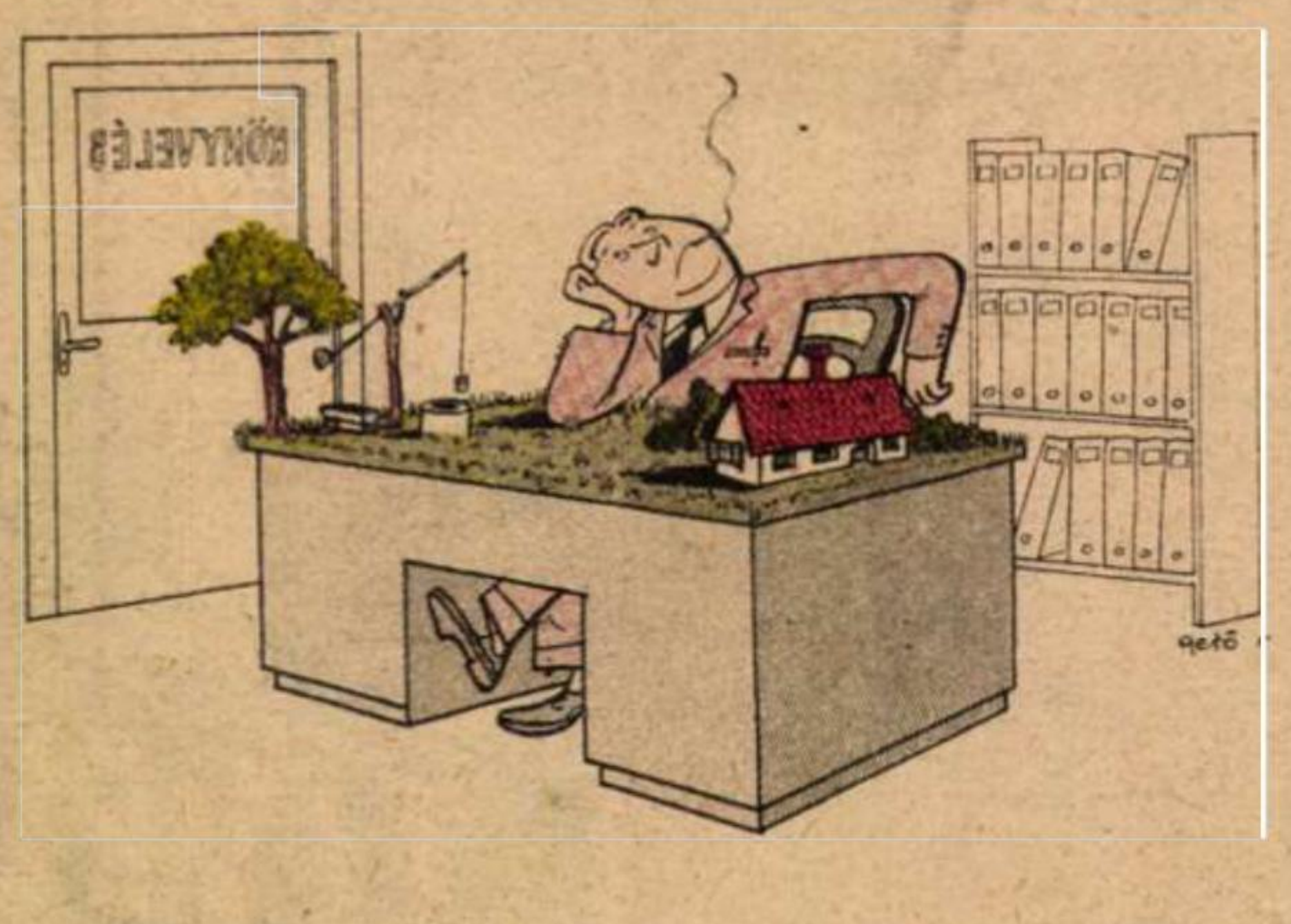

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Magyar blúzokat exportálnak Angliába

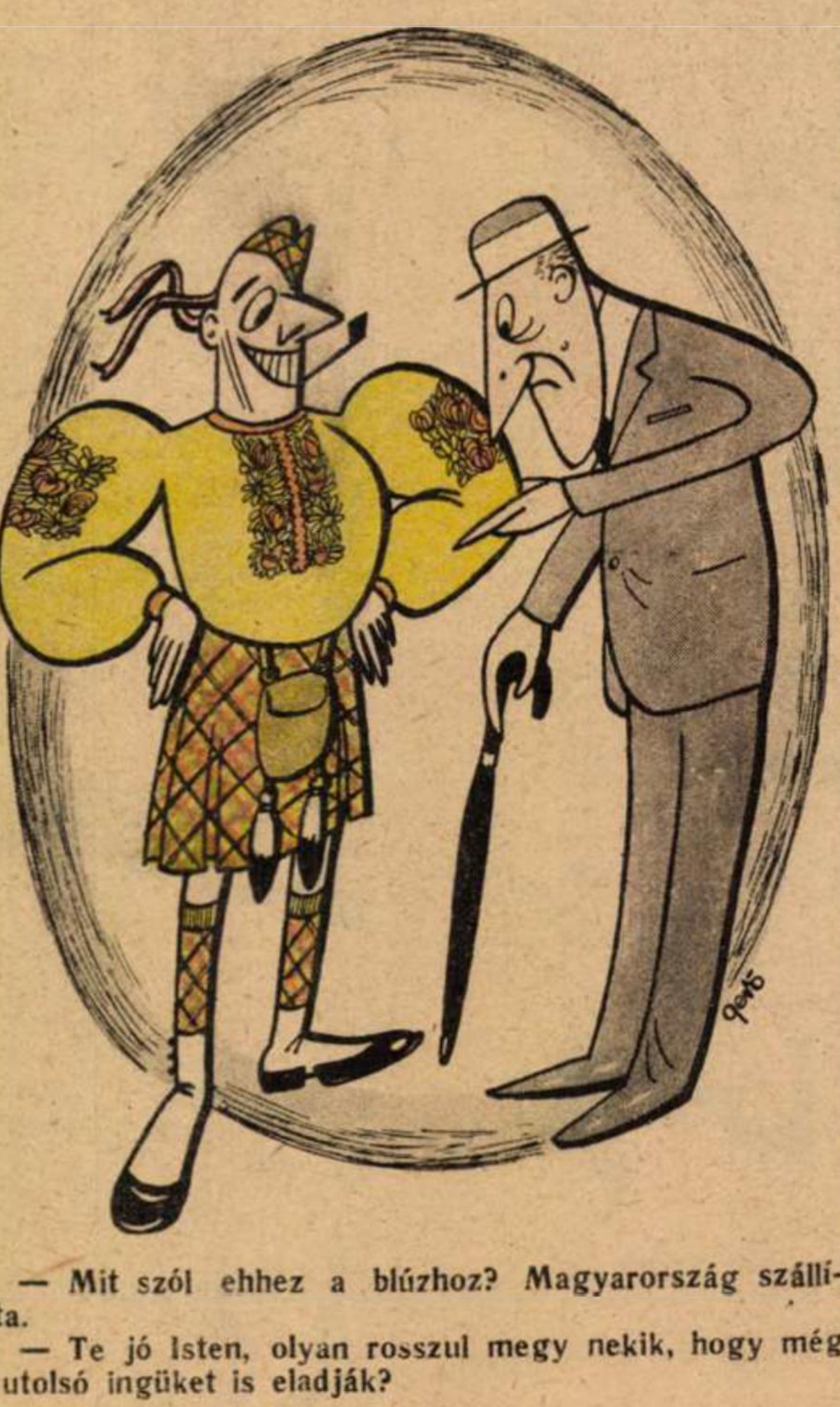

— Mit szól ehhez a blúzhoz? Magyarország szállította.

— Te jó Isten, olyan rosszul megy nekik, hogy még az utolsó ingüket is eladják?

E HÉTEN sarokba állítjuk

Major Tamást,

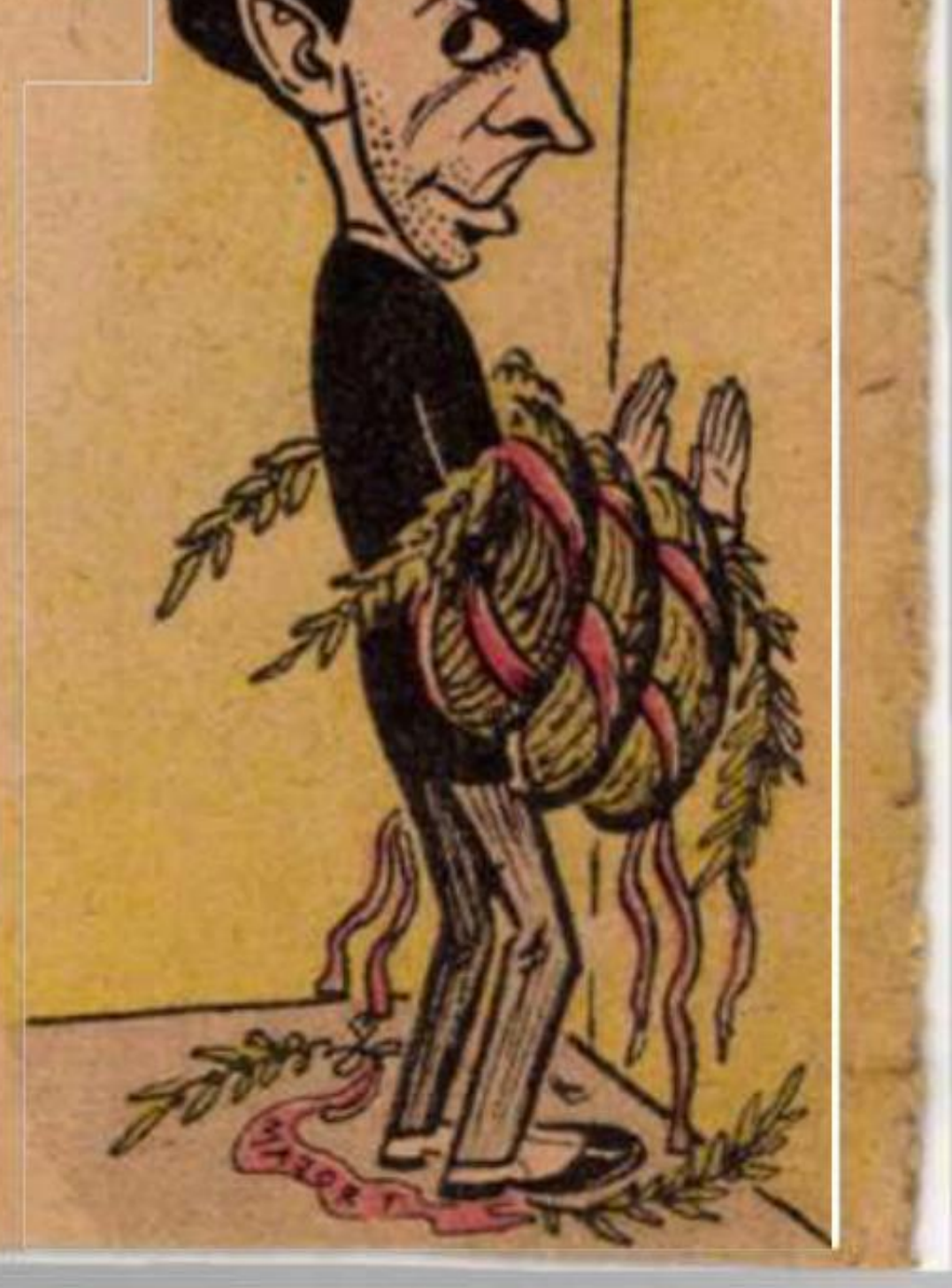a Nemzeti Színház igazgatóját, amiért veszélyes turnéra vitte a Nemzeti Színház társulatát. Romániában ugyanis olyan sikerük volt, hogy majdnem szétszedték őket.